

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Vol. XI. — Číslo (No.) 11.

Sobota (Saturday) 8. 3. (March) 1986

Pan president T. G. Masaryk o Standard Library, Anglo-americké knihovně Aventina

President
Československé republiky
Lány, dne 25. ledna 1926

Panu dr. O. Štorch-Marieni,
vydavatel,
a panu dr. O. Vočadlovi,
redaktoru
Anglo-americké knihovny
v Praze.

Pánové,
přijímám Vaše věnování
Anglo-americké překladové
knihovny a děkuji Vám za ně.

Presvědčil jsem se, že počet
překladů z anglické krásné
literatury u nás nikterak není
úměrný bohatému zdroji, z
něhož lze čerpat. Také většina
překladů dobrých románů,
zvláště starších, je rozprodána.

Uvítal jsem Vaši myšlenku se
sympatií hned, když jste mi o ni
loni v létě a pak znovu na pod-
zim podali zprávy. Dovídám se,
že v této snaze nejste sami, a že
více nakladatelů chystá vydání
překladů z angličtiny.

Od převratu jsem sám
několikrát soukromě upozor-

ňoval, i nakladatele, na potřebu
překladů z angličtiny. Vítám
soustavné, promyšlené vydá-
vání.

Z četby anglické beletrie
slíbují si jen dobré výsledky pro
nás. U našich vedoucích mužů v
literatuře byl vždy živý zájem o
pisemnictví anglické. Některým
šlo i vědomě o to, aby zabránili
jednostrannému vlivu
Německa. Po válce zájem o Zá-
pad u nás ještě zesílil a stal se
obecnějším. Jistě tu působí i
krise Německa, která se jeví i v
krásné literatuře.

Ovšem i v anglické a americké
literatuře dlužno vybírat. Jsou i
v ní prvky, jak tomu říkávám,
dekadentní, a je i v ní
pololiteratura.

Můj ideál by byl, mít překlady
všech hlavních světových bás-
níků, překlady správné a v
pěkné češtině, aby naši lidé,
kteří jazyků neznají (ostatně i
když znají), měli na snadě
slušný výběr ze světové literární
produkce.

Nepouštím se do rozboru
anglické literatury a neosobuji si
Vám dávat rady. Ve Světové
Revoluci jmenoval jsem řadu dů-
ležitějších anglických a americ-
kých spisovatelů a z části zaujal
k nim stanovisko.

Výběr knih k překladu bude
Vaší úlohou jako vydavatelů

Anglo-americké knihovny. V
tom bude i Vaše odpovědnost.

Vašemu podnikání přeji zdar!
T.G.Masaryk

O anglické literatuře Dr. O. Vočadlovi

Chcete na mně, přáteli, abych
doprovodil několika slovy
angloamerickou knihovnu,
kterou uvádíte v život. Mluvili
jsme o ní přede dvěma lety na
Vaší zahrádce tehdy v Sur-
bitonu; pamatuji se, že jsem při
tom seděl na houpačce a divil se
věcem kolem sebe. K těm
podivným věcem náležel mon-
key-tree a jiné zvláštní stromy v
zahrádkách, dále pečlivě
ohořené trávníky, děti, pan
Charles, vlhká obloha, anglická
snídaně, kterou jsem právě
snědl, a anglická knížka, kterou
jsem právě četl. Vše to bylo
mírně cizokrajné a při tom nad-
míru intimní; říkal jsem tehdy,
že nejpodivnější na Anglii je, že
se tak podobá anglické litera-
tuře; podnes pak si nejsem jist,
má-li snad anglické klima
takový vliv na anglickou literat-
uru, nebo naopak není-li
anglická literatura příčinou
anglického podnebí a jiných
zvyků. Budiž tomu jakkoliv;
sedě tehdy ve Vaší anglické
zahrádce jsem si uvědomil jeden

1850
7. března
1986
T.G.M.

veliký rys britské literatury: je
to její naprostá anglickost. Vsk-
utku žádná jiná literatura vedle
ruské není tak nacionální jako
anglická. Je to školní příklad, že
národ může být velkým a
světovým národem, a při tom
zůstat zcela intimním národem.
Mluví se u nás někdy o britské
orientaci; je to poněkud
nešťastné slovo: neboť pravá
britská orientace znamená
orientaci výlučně a zarytě

domácí. Říká se, že každý Ang-
ličan nosí s sebou po světě celou
Anglii, což je pravda. Tajemství
anglické světovlády je
nepochybně v tom, že Britové
zůstanou vždy a všude, omezeně
a tvrdohlavě Brity a nestanou se
Indy ani Kafry. Je pravda, že se
máme čemu učit od Anglie;
avšak není to jejich protestan-
tismus, ani golf, ani anglická
kuchyně, ani anglická neděle,
(Dokončení na str. 7)

OTVÍRÁNÍ OKEN DO SVĚTA

Zájem o cizí literaturu byl v
naší rodné zemi za mořem vždy
značný, a byl umožňován dob-
rými překlady. Vzrostl velmi po
první světové válce, za které se
národy v dobrém i ve zlém lépe
poznaly, a po které nastala
touha vzájemného sblížení.
Pokud se týče literatury
anglosaské byl tu zájem nejen o
díla známá z doby dřívější, ale i
o literaturu moderní, zvláště
americkou. Známý anglista
univ. profesor Otakar Vočadlo,
aby čs. čtenářům díla těchto
spisovatelů přiblížil, začal redi-
govat „Anglo-americkou
knihovnu“, která vycházela v

nakladatelství Dr. Ot. Štorcha
Mariena v Praze na Žižkově. V
knihovně vycházela díla
Sinclaira Lewise, Johna
Galsworthyho, A. Benneta,
D.H. Lawrence, G.H. Chester-
tona, Bernarda Shawa, a jiných.
Tak byl rozhled čs. čtenářů a
zájemců značně rozšiřován.

Nesmíme zapomínat, že v
tehdejší době znalost angličtiny
nebyla tak samozřejmá jako je
dnes, a v originále byly proto
knihy anglických autorů čteny v
mnohem menším měřítku. O to
větší zásluhu má v seznamování
s anglosaskou literaturou
jmenovaná knihovna.

Překlady z angličtiny vycházely
i v Ottově anglické knihovně
(1898-1913), obnovené v letech

1929-1934 pod názvem Anglo-
americká knihovna. Také jiná
nakladatelství vydávala
ojedinelé překlady anglických a
amerických autorů. S prvními
překlady z anglické literatury se
u nás setkáváme již v polovině
devatenáctého století. Od roku
1843 je u nás překládán hlavně
Charles Dickens; prvním jeho
překladem byl Mořic Fialka. V
letech sedmdesátých se čtenáři v
českých zemích seznamují v pře-
kladech s psychologickými
romány spisovatelek G. Eliot a
sester Bronteových. A byl to
právě profesor Masaryk, který
upozorňoval na mravní náplň
děl těchto autorek. Dobře víme,
jak se nám snažil, zvláště po
svém sňatku s paní Charlottou.

přiblížit nejen anglosaskou
literaturu a filosofii, ale hlavně
demokratičnost a způsob veřej-
ného amerického života.

Anglo-americká knihovna
byla proto z úcty a vděčnosti re-
daktorem i vydavatelem věno-
vána prvnímu prezidentu rep-
ubliky.

Když jsme nedávno listovali v
revue „Aventinum“, našli jsme
tam dopis T.G.M., který po de-
dikování Anglo-americké
knihovny poslal profesoru Voč-
adlovi a Dr. Štorchu Marieni.
Připomněl nám, že i vydávání
Anglo-americké knihovny patří
do historie první republiky. A
proto jej při vzpomínce na 136.
narozeniny T.G.M. otiskujeme.
Snad těm narozeným za

druhé světové války, anebo až
po ní osvětlí úsilí o širší kulturní
rozlet a světovost té doby.
Bohužel druhá světová válka a
nacistická okupace - jak my z
generací starších dobře víme, a
po roce 1948 převzetí státní
moci komunistickým režimem -
přísná cenzura a jediné
povolený jednosměrný kult
sovětský - přerušily další vývoj
této zdárně započaté cesty.

Věříme však, že přijde opět
doba, kdy okna znovu svobod-
ného Československa budou
otevřena do celého světa.

**

Otiskujeme i článek Karla
Čapka, kterým uvítal vydávání
Anglo-americké knihovny, jistě
bude naše čtenáře zajímat.

Sloupek informací

**o divadelním vystoupení
soudruha Michaila Gorbačova
na 27. sjezdu KS SSSR
a o novince v Mitterrandově Francii:
zavedení soukromých radiových
a televizních programů.**

SSSR prý potřebuje radikální reformu svého hospodářství, ale vše musí být podniknuto jen v rámci nehynoucí doktriny marx-leninismu.

Podle všech náznaků, novopověšený generální sekretář KS SSSR soudruh Michail Gorbačov, sehrál svou první hlavní roli na 27. sjezdu mateřské strany všech komunistů na jedničku. V mamutím kongresním paláci za zdi Kremlu zasedlo poslušně do řad 4.993 delegátů z celé nesvaté Rusi spolu s delegáty ze všech satelitních států a ze všech komunistických stran ze 113 zemí světa. První den zasedání - 25. února 86, soudruh Gorbačov mluvil 5 a půl hodiny, a když mu posluchači ve vypočítaném okamžiku vždycky hned netleskali, tak si nějakou usměvavou poznámkou o zaslouženém „applaus“ požádal. Zavedl dvě dosud nevídané novinky: přivedl si do zasedací síně svou ženu Raisu, která údajně před tím dohlížela na květinovou výzdobu sjezdové haly, a celý ten stranický obřad komunistické hierarchie

Moskvy byl letos poprvé přenášen sovětskou televizí, aby se všichni sovětské občané dověděli, že mají mladého, energického vůdce, který má už moc v politbyru pevně v rukou, a proto mu také 2. března všichni přítomní ze srdce zazpívali k jeho 55. narozeninám.

Celá jeho předlouhá řeč se točila kolem dvou bodů: 1) že SSSR nutně potřebuje radikální hospodářskou reformu, a 2) že USA jsou stále imperialistické a znovu rozjízďejí svou lokomotivu militarizmu.

K osvětlení 1. bodu se pustil do přísné kritiky vedení sovětského hospodářství od dob Nikity Chruščeva, ovšem bez přímého jmenování žádného ze svých předchůdců. Ani jednou nepadlo jméno Brežněv, Andropov či Černěnko. Avšak už po řadu let se usadily v první vlasti „komunismu“ „naprostá nehybnost, topornost a rozbujeľá byrokracie, jejichž důvodem není doktrína marx-leninismu, nýbrž „subjektivní činitel“. To všechno způsobilo SSSR a mezinárodnímu hnutí

proletariátu nemalé škody. Tato „stinná stránka“ minulých let musí být nyní po 27. sjezdu definitivně otočena zavedením nutné radikální reformy ve vedení celé sovětské ekonomie. Co a jak bude zreformováno, o tom se ani slovem nezmínil.

Než se pustil ve svém dlouhém monologu do USA, vysvětlil a rozebral posluchačům „hlavní tendence a kontradikce současného světa“, na jejichž odstranění a vyléčení má účinný lék jedině marx-leninský systém komunismu, který se už osvědčil jak v SSSR tak ve všech „spřátelených zemích“, a je jen třeba pokračovat stále v budování mohutné mezinárodní formace socialistických států, která bude obrácena jen k budoucím úspěchům, pokroku a k ideálům marx-leninské radostné budoucnosti. Jen ta přinese prý lidstvu „autentický humanismus“. A než přikročil ve svém řečnickém cvičení přímo ke kritice USA, vymaloval nejprve svým posluchačům v těch nejčernějších barvách západní kapitalismus, který zůstává úhlavním nepřítelem sovětského „socialismu“, protože nese hlavní odpovědnost za horečku závodění ve zbrojení a za znovu rychle rostoucí militarismus, v němž vidí - on Gorbačov - ten nejodpornější a pro lidstvo nejnebezpečnější zjev 20. století.

Když se konečně rozhovořil o hlavním nepříteli světového míru a komunismu - o Spojených státech - nic jiného si nevymyslel, než všichni jeho předchůdci, i když se jeden z nich ve Vídni líbal z Carterem: USA mají podle Gorbačova stále stejně nebezpečnou ideologii a vedou imperialistickou politiku. Jejich politika „Vojenské konfrontace“ nemá žádnou budoucnost, zatímco mírové politice SSSR kyne slavná budoucnost. A poněvadž už k tomu nemohl nic přidat, ani to, že se jeho Raise líbily západní módní šaty, dámské prádlo, boty i šperky, zakončil svou diatribu proti USA řečnickou otázkou: „Kdy si už jen tohle Washington konečně uvědomí, že přípravou válečného konfliktu nic nevyřeší, ale naše mírové snahy mají na své straně i vřelé sympatie amerického lidu a všech mírumilovných lidí na světě.“

A aby tomu všemu propagačnímu řečnění dal korunu, zakončil svou samomluvu opakováním dobré vůle celého sovětského lidu: „Pokud záleží na nás, jsme ochotni udělat všechno - v míře, v jaké to záleží na našich zemích - aby se mezinárodní situace radikálně

změnila. Náš socialismus se jednoznačně a bez jakýchkoliv postranních úmyslů už dávno vyslovil pro „mírovou koexistenci mezi státy s odlišnými sociálními a ekonomickými systémy.“ - No, prostě, co slovo, to přetvářka, hotová „Fabrika na lež“. O dřívějších diktátorech v Kremlu jsme se mohli domnívat, že jsou „vězni svých představ“ o Západě, ale Gorbačov už Západ zná a Gromyko také, takže lžou zcela vědomě. V dřívějších dobách se alespoň velmoci a diktátoři nijak netajili se svými mocenskými zájmy, ale vychytralou „originalitou“ sovětského zápolení o moc ve světě je jeho „vývozní artikl“ - komunismus, šířený dnes „oficiálně“ v strategicky vyhlédnutých zemích na první pohled vždy jen místními marxisty, nakonec vždy Moskvou vyzbrojených k „osvobozené národní“ guerillové válce. A protože chudina v těch Moskvou „vyhlédnutých zemích“ nemá - kromě života - co ztratit, snadno naletí na komunistické sliby a Západ, namísto aby se snažil závčas odstranit v těch zemích hlavní příčiny přitažlivosti marxistických hesel, stále ještě se začíná probouzet pozdě, a pak na svou ospalost musí doplácet, nechce-li být nakonec obklíčen a vzdát se, poněvadž sám dopomohl SSSR k jeho vojenské moci. President Reagan to všechno pochopil, určitě žádnou válku nechce, ale přesvědčil se, že Kreml nerozumí ničemu jinému než vojenské síle a odhodlanosti nedat se. Proto leží Moskvě tak v žaludku.

□ **Francouzi chtějí svobodný výběr i ve sdělovacích prostředcích a tleskají Mitterrandovu rozhodnutí.**

„Socialistická“ Francie má od letošního 20. února zcela nezvyklou novinku. Zaslouhou socialistického presidenta Francois Mitterranda a podnikatele Silvio Berlusconi, italského původu, začala ve Francii vysílat první soukromá komerční televizní stanice - (po vzoru USA a Kanady), čímž je učiněn historický průlom v celé západní Ev-

ropě do dosavadního státního monopolu televizního vysílání. F. Mitterrand se už před dvěma roky zasadil také o uzákonění soukromých radiových stanic, o založení TV studia „Canal Plus“, který se specializuje jen na programy ze všech sportů a celovečerních filmů. Nová soukromě vlastněná Tv stanice 5. kanálu vysílá jen zábavné programy, a od 3. března začal už vysílat další soukromý TV kanál č. 6, který se specializuje jen na koncerty a hudbu všech kategorií a žánrů, od klasiky, chrámové hudby přes jazz a lidovou hudbu až po „country“ a moderní „rock“. Tím opouští Mitterrandova Francie zastaralý pojem „télé-spectateur moyen“ (průměrného posluchače) - jehož vkusu se musejí televizní programy nutně zavděčit za každou cenu, a vypořádává se s dnešní realitou, že tovární dělník a univerzitní profesor mají v kultuře i v zábavě rozličné zájmy. Už se začíná i s tím, že ve Francii vzniknou další TV stanice, které se budou specializovat jenom na zprávy z politického života a ze světa s programy pro děti, mládež, pro staré, o problémech zdraví a rekreace. Tím jim ve Francii i v celé západní Evropě vyvstane otázka nejdůležitější: jakým způsobem a jakými prostředky zajistit tomu či onomu publiku opravdu ty nejhodnotnější, nejpoučňivější a nejzábavnější programy na obrazovkách televizorů v evropských zemích. Konečně dochází tedy za socialistického presidenta Mitterranda ve Francii k splnění Francouzům vrozené touhy svobodného výběru i ve sdělovacích „video-audio“ prostředcích. I když se nám to v USA dnes ještě nezdá, poněvadž jakýs-takýs výběr TV programů tu máme od začátku, zrušení státního monopolu v radiovém a TV vysílání bude mít ve Francii - a nakonec i v ostatních zemích západní Evropy - dalekosáhlý význam; uspíší vzájemné poznání společných kulturních hodnot všech Evropanů a tím urychlí jejich federaci ve Spojených státech Evropy.

HLAS NÁRODA
(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-62000)

Tydeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, es. exilu a potřebám našich drahyh doma

BOHU, CIRKVI, NARODU

VYDAVA KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDIŠKO,
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO, ILL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - RIDI: Father VOJTECH VIT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: In US per year \$30
To Canada per year US \$33
Overseas per year \$35
BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

První poradce a zastupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-0060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

March 8, 1986 — Vol. XI, No. 11.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250 Radi vas obslouzi a na vase navstevu se těm
MARY & STANLEY DYNIA

Z ČESKOSLOVENSKO-AMERICKÉHO
KONGRESU

Výroční schůze s volbou úředníků na rok 1986 se konala 6. února t.r. v budově ČSA. Úvodem byla vzdána pocta br. John F. Červenkoví, předsedovi kongresu, který zemřel 22. ledna t.r. Br. Červenka byl zasloužilým pracovníkem tohoto našeho organizačního tělesa od jeho prvopočátku a po onemocnění a resignaci br. Vodrážky byl zvolen předsedou.

Po vyřízení běžných záležitostí byly provedeny volby na rok 1986. Zvoleni byli: James V. Krákora - předsedou, Stanley Barcal - 1. místopředsedou, Gary Wilt - 2. místopředsedou, Jane Štěrbová - tajemnicí, Blanche Čihák - koresp. tajemnicí, Louis Kolařík - pokladníkem. Do výkonného výboru: Mildred Končel, Petr Brandler, Frank Závíška, George Vytlačil, Jos. Janečka a Curt J. Mentzer. Účetní výbor: Frank Závíška, Josef Borýsek, Josef Křepelka. Finanční výbor: Curt Mentzer, Victor Čejka a John Papánek.

Výroční piknik uspořádá kongres letos v neděli 27. července opět v zahradě White Eagle jako loňského roku. Přípravami byli pověřeni nově zvolení místopředsedové.

V neděli 19. října t.r. uspořádá kongres za spolupráce všech členských organizací velkou slavnostní Akademii k počtě symbolu nově upravené Sochy Svobody a sice v místnostech Morton-West vyšší školy v Berwynu. Br. Krákora byl pověřen koordinací programu, na jehož přípravě se již pracuje.

Kongres provádí rozsáhlou sbírku na opravě práce Sochy Svobody. Sbírkou velmi úspěšně pokračuje a bude významným důkazem, že naše československá krajanská veřejnost se zúčastnila velkým a čestným podílem v tomto ušlechtilém úsilí. Ještě dnes můžete poslat svůj osobní příspěvek, anebo dar organizace ke které přisloužíte, na adresu: Czechoslovak - American Congress, P.O.Box 249, Berwyn, IL 60402. Nezapomeňte a určitě ještě pošlete!

Č.A. kongres

Pozvání na výroční
schůzi Disktriktního
svazu českých katolíků
v Chicagu

V neděli 16. března 1986 ve 2 hod. odpoledne v budově Česko-amerického kulturního střediska „Velehrad“ (2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago) se koná výroční schůze Disktriktního svazu českých katolíků.

Po schůzi promítne p. Josef Ryšavý světelné obrazy z Evropy, a bude podáváno občerstvení.

Všichni, kdo se zajímáte o činnost naší zdejší národní křesťanské větve, jste srdečně zváni. Přiveďte mezi nás své známé a ty, kteří mají o práci zdejšího Disktriktního svazu českých katolíků živý a upřímný zájem.

Rev. Francis T. Příbyl
kaplan
Josef Kosárek
předseda
Mary Feipel
dopisující tajemnice
Františka Uhlířová
zapisující tajemnice

ODBOČKA 28. ŘÍJEN
ČSNRA svolává
výroční schůzi na pondělí
dne 10. března 1986

v 7:00 hodin večer do budovy Mid America Savings 412 5900 W Cermak Rd. v Ciceru. Prosíme všechny členy, aby pro důležitost této schůze se do ní dostavili včas.

Předsednictvo
Odbočky 28. října

DOPORUČTE
HLAS NÁRODA
SVÝM
PŘÁTELŮM
A
ZNÁMÝM

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A PODĚKOVÁNÍ

V hlubokém zármutku oznamujeme všem našim přátelům, známým, zákazníkům a krajanům, kteří ji znali, že z našeho rodinného středu zcela náhle odešla má dcera, matka, sestra a babička, paní

MICKEY ONDRUŠOVÁ

V pátek večer 28. února 1986 podlehla mozkové mrtvici, a proto se už oznámení jejího odchodu na věčnost nedostalo ani zvečás do našich krajanských novin.

Rozloučili jsme se s ní v pondělí 3. března 1986 v obřadní síni Maříkova pohřebního ústavu v Berwynu, Il., a v úterý 4. března po mši sv. a pohřebních obřadech v 9:30 hod. dopoledne v kostele sv. Odila v Berwynu jsme její tělesné pozůstatky uložili k věčnému spánku v mausoleu hřbitova Královny nebes v Hillside, Il.

Pro každou matku je to velký žal, musí-li se dívat do hrobu svému dítěti, zvláště když matka sama se věkově přibližuje prahu věčnosti, a Mickey nám bude všude chybět. Pokorně se však podřizují Boží vůli a jen prosím Pána Boha o potřebnou sílu, umět se s životní realitou vyrovnat.

Ze srdce děkujeme Otcům Karlu Škachovi, faráři osady sv. Odila a Vojtěchu Vítovi O.S.B., našemu zdejšímu českému misionáři za sloužení mše sv. a vykonání pohřebních obřadů v kostele. Zpěvákům, varhaníkovi, p. Tony Kopecnému za zpěvy a hudební doprovod. Všem účastníkům pohřbu a těm, kteří nám svou přítomností v pohřební síni přišli projevit svou soustrast, darovali květiny a obětiny na mše sv.

Děkujeme také všem, kteří k uctění památky naší Mickey podpořili své dobročinné organizace.

Nakonec děkujeme Maříkovu pohřebnímu ústavu v Berwynu a zaměstnancům restaurace „Stará Praha“ za prokázané služby.

Hermina ONDRUŠOVÁ, matka;
Johnie ONDRUŠ, bratr;
Milie s rodinou, sestra;
synové a dcery s rodinami, vnoučata
v Kalifornii a na Floridě.

STANLEY STAWSKI
DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Znamé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky –
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon 35-10 Ditmars Blvd.
☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

KUPUJI – PRODÁVÁM

starou bižuterii (Rheinstones), porcelán, sklo,
staré flakony od parfémů, šperky,
stříbrné a postříbřené předměty,
hlubotisky, obrazy - originály.

VOLEJTE od 4:00 P.M. do 10:00 P.M.
COLLECT ☎ 1 - (815) - 886 - 1397

Tomáš Špidlík:

Primát Petrův

Byli jsme se s jedním řeckým pravoslavným profesorem teologie v basilice sv. Petra v Římě. Pod kopulí kolem zdi je tam nápis: Ty jsi Petr a na té skále postavím svou církev (Mt 16,16). Nápis je jasně čitelný, písmena jsou veliká. Stojí to tam v kamenné mosaice napsáno latinsky a řecky. Ta řečtina ovšem upoutala našeho přítele. Náhle se zakabonil a zamručel: „Podívejte se, dali si to i do kostela!“ K pochopení této nevrle poznámky je třeba dodat, že on chodívá často na ekumenická setkání s katolíky a tam se ovšem o tomto textu Matoušově ve prospěch římského papeže diskutuje někdy víc než živě. Jednoho ze skupiny, který ted' Řeka provázel, tato poznámka podráždila. Proto zabručel i on: „To by bylo, aby se už ani v kostele nesměl dát nápis z evangelia!“ Vždyť jde přece o evangelium. A kdo zná Řeky ví, že se snadno nedají od diskuse odradit. Proto

přidal ještě jízlivěji: „Pak jste tam měli dát i to další, co následuje: Odejdi ode mne, Satane!“ (Mt 16,23). Tím se ovšem stal rozhovor trapným a všichni raději ztichli. Řek se nakonec omluvil.

Ale jedna věc mi z této jízlivé diskuse utvěla: souvislost dvou textů, které po sobě následují, které obyčejně nikdy spolu nespojujeme. První se týká primátu, prvenství Petrova. Matouš udává i místní okolnosti tohoto rozhovoru. Říká se, že to bylo v krajině Filipovy Cesareje. Když se tam dnes v letním horku na rozpálené silnici zastaví autobus s poutníky, a průvodce se pokouší vysvětlit, že to bylo někde zde, kde Kristus pronesl velký příslib církvi, obyčejně se nikdo ani nezvedne aby šel fotografovat to historické místo. Co by také z toho vyšlo? Šed' a rozpálená země. Jak by to bylo jinačí, kdyby byl Kristus vzal Petra třeba na nádvoří jeruzalémského chrámu a slíbil mu primát v davu poutníků! Ale Ježíš měl zřejmě sklon k tomu, aby se velké dějinné události děly co nejméně nápadně, prostě a jednoduše a na nap-

rosto všedních místech. Proto nás ta jednoduchost okolností vůbec nepřekvapuje.

V několika větách jsou tu nakupeny lapidárně hlavní dogmata Nového zákona. Je tu vyznání Petrovo. Konečně se apoštolé přesvědčili o tom, že je Ježíš ten slíbený Mesiáš, a že je Syn Boha živého (Mt 16,16). Kristus vysvětluje dogmaticky původ tohoto přesvědčení. Přirozeně to nebylo možné: není to jen Petrův čistě lidský objev „těla a krve“; je to zjevení, které Bůh dal prostému rybáři. Když mu je tedy Bůh dal, Ježíš Petra ujistí, že toto zjevení nedostal jenom pro sebe. Je to poslání až do konce věků pro celou církev, zbudovanou na apoštolech. Bůh jí světuje poslání, aby víru v Ježíše-Božího Syna ve světě hlásala, aby ji dosvědčovala. Tím zaujímá Petr a jeho nástupci jakoby klíčové postavení v historii spásy lidstva a všech jednotlivců. Ta slavná Matoušova perikopa tedy končí tím, že Petr rozpoznal v Ježíši-tesaři z Nazareta proroky slíbeného Mesiáše a měl v tom poznání utvrzovat i ostatní apoštoly - (i když v rozhodném okamžiku i

sám Petr zaváhá a ze strachu Krista v Pilátově dvoře zapře a bude se „dušovat“, že jej vůbec nezná.) -

Hned nato Petrovo rozpoznání a vyznání, že Kristus je Spasitel, začíná pak něco úplně nového. „Od té chvíle jim začal vysvětlovat, že je potřeba, aby šel do Jeruzaléma, aby tam trpěl, aby ho starší zákoníci a kněží vydali na smrt“ (v.21). Jak na to reagují apoštolé? Vstupuje do popředí zase Petr. Jeho charakter, jak víme, byl dost výbušný. Proto vehementně protestuje: „To se nikdy nestane!“ (v.22). „Ale Ježíš se obrátil a řekl Petrovi: Odstup ode mne, Satane - (Pokušiteli), nestav se proti mně! Tvé myšlení není Boží, ale lidské!“ (v.23)

Spojíme-li obě pasáže evangelia v jedno, pak se neubráníme dojmu, že je tu zřejmý protiklad. Na jedné straně se Petrovi zaručuje stálost Božího zjevení, osvětlení. Ale hned nato dostane ostrou výtku, že nemyslí, jak si Bůh přeje, že má čistě lidské, řecké bychom profánní, světské smýšlení. Je to v

takovém stupni, že není učitelem ve víře, ale pokušitelem. Není proto divu, že ani kazatelé, ani vykladači Pisma neradi ty dvě scény spojují dohromady.

A přece tu jistá souvislost je, alespoň časová: tu totiž evangelium právě výslovně zdůrazňuje. Obojí totiž spolu souvisí velmi úzce, jak v životě Kristově, tak v historii církve. Ježíš se zjevil jako Boží Syn, Mesiáš - Spasitel. Musil tedy toto zjevení doplnit, označit způsob, jakým spasí lidi, církev a svět: svým křížem a utrpením. V tom případě se ovšem, řeckí bychom prozřetelnostně, projevila i přirozená reakce lidí na tuto pravdu. Židé, hlavně ti u moci ve veleradě a národní šovinisté si představovali slíbeného Mesiáše naprosto jinak. V jejich očích měl Mesiáš jednat v první řadě s nimi - vůdci národa a domluvit s nimi strategii, jak vyhnat z jejich země římského okupanta, vnutit všem národům víru v jejich židovského jediného Boha-Jahve, a pak slavně kralovat všem národům na zemi, jimž by byl tak dán mír - biblického Prince míru, který by sídlil v Jeruzalémě na Sionu na věky věkův. Nějak podobně asi musela smýšlet i matka Jakubova a Janova - synů Zebedeových, když šla „potajmu osobně za Ježíšem a žádalo ho, aby dal v království, které založí nějakou tu vládní funkci i jejím synům, aby jeden mohl sedět po jeho pravici a druhý po jeho levici. Stejně světsky smýšlel zřejmě i Jidáš, který Ježíše zradil, protože už byl netrpělivý; jen samé řeči o Božím království, a žádné přípravy ke vzpouře proti Římanům! Prostě - skutek-utek, a tak se bláhově domníval, že alespoň Ježíše „donutí“, aby jednal s veleradou a „ukázal“ „svoje karty“ a plány, co zamýšlí pro tu nutnou revoltu proti Římanům dělat, aby už konečně to slibované království Izraele jednou založil a mohlo se rozšířit ve jménu víry v Jahve na celý tehdejší známý svět.

Proto také, když později mluví sv. Pavel o problému kříže hned dodává, že je to zjevení pro pohany bláznovstvím a pro Židy pohoršením (1 Kor 1,23). Jak může někdo o sobě tvrdit, že je Boží Syn, že má všechnu moc a vládu nad světem, že Bůh je na jeho straně a přitom nemůže uniknout ani machinacím vlastních lidí. To je naprosto nelogické. Pro Židy je to tvrzení dokonce pohoršující.

Ukazovalo by to slabost a nemožnost samého Boha, který by nedokázal ochránit své

DOBA POSTNÍ

ČTVRTÁ NEDĚLE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, skrze tvé vtělené Slovo — nastává smír mezi tebou a lidským pokolením. — Dej, prosíme, at' křesťanský lid oživí svou víru — a s oddanou zbožností jde vstříc velikonočním avátkům. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY JOZUE (Joz 5, 9a. 10-12)

Hospodin pravil Jozuovi: „Dnes jsem odvalil z vás egyptskou hanbu.“

Synové Izraele se utábořili v Gilgalu a slavili velikonoce čtrnáctého dne toho měsíce večer na jeriškých planinách. Na druhý den po velikonočních jedli z úrody té země: nekvašené chleby a pražené zrna.

V ten samý den přestala (padat) mana. Byl to druhý den, když jedli z úrody té země. Synové Izraele už neměli manu, jedli toho roku z výnosu země Kanaán.

2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTÁNŮM (2 Kor 5, 17-21)

Bratři! Když se někdo stal křesťanem, je to nové stvoření. Staré řády pominuly, nové věci nastoupily. A všechno to pochází od Boha; on se s námi smířil skrze Krista a nám svěřil službu, abychom hlásali toto usmíření. Vždyť Bůh to byl, který se pro Kristovy zásluhy smířil se světem, lidem už nepřítelá jejich poklesky a nás pověřil kázáním o tomto usmíření. Jáme proto Kristovi vyslanci, jako by skrze nás napomínal Bůh.

Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem! S tím, který byl úplně bez hříchu, jednal kvůli nám jako s největším hříšněm, abychom se my skrze něho stali Boží spravedlností.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 15, 18)

Do Ježíšovy blízkosti přicházeli sami celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: „On přijímá hříšníky a jí s nimi!“

Pověděl jim toto podobenství:

„Jeden člověk měl dva syny. Ten mladší řekl otci: 'Otče, dej mi díl majetku, který na mne připadá.' On jim rozdělil své jmění. Zanedlouho mladší syn všechno zpeněžil, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem rozházel.“

A když už všechno utratil, nastal v té zemi veliký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchýtil se u jednoho hospodáře v té zemi; ten ho poslal na pole pást vepře. A byl by si chtěl naplnit žaludek lusky, které žrali vepři, ale ani ty mu nikdo nedával.

Tu šel do sebe a řekl: 'Kolik nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem. Vstanu, půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhroutil jsem proti nebi i proti tobě. Už nejsem hoden nazývat se tvým synem; přijmi mě jako jednoho ze svých nádeníků.'“

Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a pohnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil. Syn mu řekl: 'Otče zhroutil jsem proti nebi i proti tobě. Už nejsem hoden nazývat se tvým synem.'“

Ale otec rozkázal svým služebníkům: 'Ihned přineste nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy. Přiveďte vykrmené tele, zabijte ho, hodujte a buďme veselí, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.' A začali se veselit.

Starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolał si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to má znamenat. On mu odpověděl: 'Vrátil se tvůj bratr, a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že ho zase má doma živého a zdravého.' I rozhněval se a nechtěl jít dovnitř. Otec vyšel a domlouval mu. Ale on mu odpověděl: 'Už tolik let ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz neporušil; s mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveseřil se svými přáteli. Ale když přišel tenhle tvůj syn, který s děvkami prohýřil své jmění, dal jsi pro něho zabít vykrmené tele.'“

On mu řekl: 'Synu, ty jsi stále se mnou a všechno, co nám, je tvé. Ale máme proč se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.'“

věrné. Tím by pak nutně padala nauka celého Starého zákona a mesiášské žalmy by se staly živými sliby.

Proto tedy apoštol Petr reagoval tak, jak později ostatní. Kristus mu jeho myšlení neopravuje nějakým dlouhým a důkladným vysvětlováním, ale jenom malou poznámkou: „Tvé myšlení není myšlení Boží, ale myšlení lidské“. Okolnost, že se projevovalo u Petra vzápětí po jeho slavném vyznání víry dokazuje, že tu jde o pokušení, kterému budou křesťané a církve pro všechny věky věků vystaveny. Dostává se nám zjevení pravdy přímo od Boha, ale my zůstáváme pořád nakloněni k tomu, abychom si je vysvětlili po svém, podle svých vlastních sklonů. Dáváme, podle podobnosti evangelia, nové víno do starých měchů, ze kterých vyteče (Mt 9,17). Zjevení Boží, které dostáváme, se pak stává příležitostí k pokušení a pádu.

Poslouchal jsem jednou mluvčího na schůzce tzv. pokrokových duchovních. Ten ovšem neskrblil kritikou církve v minulosti: odvodila ze svého poslání do celého světa falešnou nauku o světské nadvládě nad ostatními; kněží dostali od Krista privilegované místo u oltáře, ale oni se domáhali světských privilegií i mimo kostel, atd. Když jsem se pak zeptal, jaký postoj má zaujmout církev dnes, byl přednesen dalekosáhlý sociální program plný textů Nového zákona. Prakticky se ale o něm dalo říci: lidské závěry z Božího slova. Kdo mě zaručí, že jsou správné, a že v nich není pokušení a klam?

Tak se může stát, že progresivní křesťané a duchovní obžalovávají tradiční, staří mladé, učení neučené atd. Všem pak se může dát štít evangelia, zjevené Kristovy pravdy. Je toto nebezpečí opravdu tak aktuální? Není o tom pochyby. V křesťanském duchovním slovníku dostalo zvláštní výraz. Askéti mu říkali „vlastní vůle“, nebo „vlastní myšlení“. Kdo ty výrazy dnes čte, má o nich obyčejně špatný pojem. Myslí, že se v klášterech zakazoval jakýkoli samostatný úsudek a jakákoli osobní iniciativa. Ale to je zásadní neporozumění smyslu těch slov. „Vlastní vůle“, „vlastní myšlení“ jsou staré mnišské výrazy, které pranýřují to nebezpečí, o kterém jsme mluvili: přetočit, převrátit smysl evangelních textů tak, aby nám sloužily jako argument pro to, co chceme my sami. Askéti doporučují, abychom se vzděky modlili, aby nás od tohoto pokušení Bůh uchránil.

Josef Koláček:

Nezvyklý „pohled na svět z Afriky“

Bez počítačů, bez čísel, bez statistik si už dnes těžko dovedeme představit knihu, která jedná o hospodářských problémech dnešního světa. Právě proto nás překvapila kniha rodilého Afričana, který se dovede nad problémy světa zamyslet docela jednoduše, lidsky, vidět je očima obrovské masy, která o těchto problémech nepíše studie, ale která je prožívá.

Tento novodobý Afričan se jmenuje Albert Tévoédjé. Narodil se v Beninu, ale založil Mezinárodní sociální akademii se sídlem v Ženěvě. Roku 1978 publikoval v Paříži svou první knihu: „La pauvreté-richesse des peuples“ - (Chudoba - bohatství národů). Druhé dílo vyšlo také v Paříži r. 1984 s titulem „Mes certitudes d'espérance“ - (Má jistota naděje). Jaké jsou její hlavní myšlenky?

Autor se především představuje jako uvědomělý člen tzv. Třetího světa: „Jsem Afričan a snažím se všemi silami o to, abych si svou identitu zasloužil. Nechci a nemohu zapřít svůj původ, utrpení svého lidu, vyhnanství, které z něho dělá dnes nový národ Boží.“

Tévoédjé však také vystudoval v oblasti západní kultury, zvláště francouzské. Ani to nemůže nikdy popřít. Tato vnitřní dvojakost slouží k tomu, abychom mohli srovnávat různé světy. Ví dobře, co to znamená, když se diskutuje v Evropě o tzv. podvyvinutých vrstvách společností, ale zná z vlastní zkušenosti mnohem chudší národy, které se také hlásí k životu.

To, čemu říkáme sociální práce, je tedy dílo obrovských rozměrů. Kdo je zvládne? Podle autorova mínění je potřeba především správně začít, abychom místo stavby nebořili. Tímto správným začátkem nemůže být nějaký systém, ale člověk; nejde na prvním místě o to, abychom si opatřili věci, ale abychom dali růst osobě. První část knihy se soustředí na téma, které se dá vyjádřit slovy: „vzít obdiv penězům“, tj. přestat se klanět způsobu západního života, který se často úplně ztotožňuje s pokrokem a který v tzv. Třetím světě slepě napodobují alespoň ti, kteří tvoří vládnoucí elitu.

Několik vět z knihy ilustruje tento postoj: „Čím víc nabývají ve světě hodnotu hmotné věci, tím víc ztrácí na hodnotě člověk.“ „Čas se tím víc zkracuje, čím víc roste blahobyt, protože užívání blahobytu čas pohlcuje.“ V industriálním světě se dá společnost definovat jako „kolektivně organizované ubíjení času jednotlivci.“ Čas je první bohatství člověka. Nemůže se tedy převést na peníze; říkají-li západní lidé „čas jsou peníze“, okrádají v první řadě sebe.

Autor ovšem nechce naivně odsuzovat průmyslový vývoj. Jde mu jenom o to, abychom si v něm uchránili smysl pro život, abychom se vyvarovali zneužití technických vymožeností. Neubráníme se tomu nebezpečí, dokud se dáme oslnit konsumní společností.

Jaký je lék proti tomuto oslnění? Kúra, kterou autor předpisuje dnešnímu člověku, je jednoduchá: pochopit, že najdeme sami sebe, když se spokojíme s prostým životem. Nesmíme považovat za pokrok to, co nás z přirozeného prostředí vytrhnuje. Pokrok nám má

naopak pomoci k tomu, abychom si mohli uchovat rodinu, blízké vztahy, sousedské soužití.

Prostředkem k uchování těchto základních hodnot je studium vlastní totožnosti, snaha o uchování národního a lidového charakteru všech národů. Vyžaduje to samozřejmě i oběti, umění zříci se přebytečných ekonomických výhod, zabít-li a ničt-li duchovní tradice, které vytvořily celé generace. A to pak zrovna snadné není.

Jako příklad uvádí autor situaci Afričanů nebo chudých Brazilčanů, kteří se zapojují do průmyslové výroby. Jejich ekonomický stav se okamžitě zlepšil. Často hned používají i sociální výhody moderní společnosti, pojištění, lékařskou asistenci atd. Ale oni byli předtím zvyklí na stoletý zvyk spontánní výpomoci, rodinné soudržnosti a kmenové sounáležitosti mezi příbuznými. V nové společnosti tyto vztahy a zvyky padají. Máme odvahu se zeptat, co je cennější? Rodinné úzké vztahy, nebo úřední sociální asistence? Nikdo nebude bojovat proti vymoženostem, které nabízí chudým lidem stát. Ale stát musí dbát na to, aby tím, že dává, neokrádal o to, co chudí lidé měli, jinak se s přídatkem peněz stávají chudšími než byli předtím.

Podobný problém je i v zemědělství. Nedá se püda obdělávat tak, jak se to v Třetím světě dělalo po staletí. Agrikultura se modernizuje, stává se úplně jinou a výnosnou. Ale život zemědělce byl po staletí spojen se zvyky, tradicemi, poesíí pole a země. Je potřeba myslet i na to, aby traktor, který oře účinně pole, nezaoral vše-

chno to, co bylo jedinou kulturou lidu.

Autor pak vybízí v knize k jistému kontraktu - smlouvě solidarity mezi národy. To je ovšem víc povzbuzení než konkrétní plán. Nikdo se v politice rád nevzdává ničeho, čeho má nazbyt, protože konsumní společnost se vyznačuje udýchaným během za stále zvyšování vlastní ekonomické úrovně.

Přesto však tu působí nakažlivě optimismus věřícího Afričana. Uznává, že politické směry jsou proti tomu. Ale on mluví o jistotě naděje, že člověk přece jen touží po tom, aby byl člověkem, aby žil lidsky, tj. v rozumném přátelském vztahu k ostatním lidem.

Proroci nemají důvody, mají jen vidění. Autorovi knihy se zdá, že vidí touhu po lepších vztazích mezi lidmi právě v tom, že je převážná většina lidí nespokojena s dnešním stavem. Afričanské národy dostaly samostatnost a jsou většinou nespokojené se svými vládami. Země evropské kultury si vybudovaly složité sociální řády a jsou nespokojené s tím, co jim tyto vymoženosti přinesly.

To všechno je stálý důkaz, že člověka neuspokojí nikdy věci, ale jenom dobrý vztah k lidem, osobní poměr k životu. Tévoédjé je humanista, ale je i věřící. Sledovali jsme až doposud se sympatií jeho myšlenku a nakonec jsme ochotni ji i prohloubit.

Podle křesťanské nauky je poměr k lidem a ke světu odleskem osobního poměru k Bohu. Je tedy jasné, že se bez náboženství lidské vztahy nezlepší, že se nedosáhne solidárnosti mezi lidmi bez vědomí společného Božího synovství.

Tvým věrným, Bože, smrt život nebere, ale jen proměňuje v život věčný s Tebou...

Vroucí vzpomínka

na mou drahou a milovanou ženu, paní

LIDUNKU DANIHELKOVOU,

rozenou Krmenčíkovou z Lipníka nad Bečvou,

moravskoslováckou maléřečku,

exulantku a dlouholetou občanku Berwynu, Ill. USA,

kteřá mne před pěti roky opustila po vleklé zákeřné nemoci, když 10. března 1981 zemřela v nemocnici Eureka Springs, ve státě Arkansas.

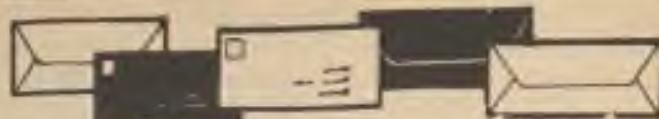
Vás všechny, kdo jste ji znali z dob zakládání klubu Domov z NSČK (1963) z českých Pašijových her, z ČSNRA, z Dámského pěveckého sboru ČSA, z bratrské pojišťovací jednoty ČSA (Řád Žižkov - Plzeň # 18), z pracoviště firmy Western Electric, ze sousedství a z různých setkání na našich vlasteneckých a národních podnikcích uctivě prosím, abyste si na ni se mnou vzpomněli v těchto výročních dnech jejího odchodu na věčnost.

Vás pak, kteří jste ji znali a dosud žijete v Chicagu a jeho předměstích prosím, abyste se za ni a za naše děti pomodlili při české mši svaté v sobotu 8. března u Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Ill. V pondělí 10. března, ve výroční den Liduštiny smrti bude za ni sloužit Otec Vojtěch mši sv. v soukromé kapli na chicagském „Velehradě“.

Vám všem, kdo si na ni se mnou v tyto dny vzpomenu v tiché modlitbě či jen vzpomínkou, upřímně ze srdce děkuji.

Frank (Fanoušek) Danihelka

DOPISY našich čtenářů

Cicero - Illinois

Milý Otče a ctěná redakce Hlasu národa,

posílám předplatné a \$20 dar tiskovému fondu. Víím, že máte velká vydání s tiskem novin, a přitom sám děláte vše jen za naše „Pán Bůh zaplat“.

O svátcích vánočních jsem byla sama. Rok před tím jsem tu měla přes šest měsíců syna, a tak nám bylo veselo. Chvála Pánu Bohu, nemohu naříkat, zdravíčko ještě slouží. Mám již 90 křížků a ještě nepotřebuji žádnou pomoc. Nejraději jsem ale doma. Mám krásné vzpomínky na život, a dokud to šlo, hodně jsem cestovala, teď již nemohu.

Vzpomínám na všechny přátele a známé a přeji vše dobré, hlavně hodně zdraví a Božího požehnání.

Zdař Bůh
Vaše Julie Hrubecký

*

Milá naše čtenářko,

děkujeme za předplatné a za štědrost Vašeho dobrého srdce, s kterým jste přispěla našemu tiskovému fondu. Jsme rádi, že ještě jste pořád tak čiperná. Jinak si Vás ani nedovedeme představit. Doufáme, že s námi

pojedete opět na Holy Hill. Až budete psát synovi, pozdravujte ho. Rádi vzpomínáme a těšíme se na shledanou. Pán Bůh Vás opatruj.

Redakce

Penticton - Britská Kolumbie Kanada

Důstojný Otče Vojtěchu, milí čtenáři a zvláště pane Šlahůnku, pěkně vás všechny pozdravuji. V jednom čísle H.N. jsem četl, jak pan Šlahůnek psal o Toledu, kde můj strýc František a Martin Tomeš bydlili. Byl bych rád, kdyby pan Šlahůnek napsal také o cestě do Britské Kolumbie, když tam přijel můj strýc Martin, jeho žena a pan Šlahůnek. Bylo to, myslím, v r. 1950 nebo 1951. S radostí jsem si přečetl dopis Šlahůnka a jsem rád, že se mu daobře daří, a že je zdrav. Můj tatínek zemřel 1/9/76 a maminka 10/9/83. Byla sestrou Františka. Moje maminka odebírala dlouhá léta Katolík a Nový domov. Rodiče mé ženy žijí s námi a ti odebírají Hlas národa, protože je pokračovatelem Katolík a Národa. Tak si H.N. vždy také přečtu. Byl jsem opravdu rád, když

jsem v něm našel dopis od svého strýce Šlahůnka. Bud'te tak hodní, až budete moci, uveřejněte i tento můj dopis, aby František dostal chut' psát o své cestě k nám do Br. Kolumbie.

S pěkným pozdravem
Chester
Kaščák
1665 Scolia Str.
Penticton, B.C.
Canada V2A 6C3

*

Milý pane Kaščák,

děkujeme za Váš dopis i za přiložený peněžitý dar na dobrý účel. Doufáme, že pan Šlahůnek se s Vámi spojí, a že si společně na Vaše milé příbuzné i drahé rodiče zavzpomínáte.

Pěkně celou Vaši rodinu i rodiče Vaší paní, naše čtenáře, pozdravujeme.

Redakce

Endicott - New York

Milá redakce,
posílám všem členům redakce i všem čtenářům našeho milého časopisu H.N. srdečný pozdrav. Hlas národa mám velice ráda, těším se na něj každý týden jako na milého přítele. Ani nevím, jak dlouho H.N. odebírám. Dříve jsem odebírala Katolík, teď zase vaše noviny. 26. ledna mně bylo 85 roků. Děkuji vám za vaši snahu vydávat české křesťanské noviny - zvláště nám starým tím děláte velkou radost.

Přeji vám hodně úspěchů a nových čtenářů.

Františka Frantová

*

Milá naše čtenářko,

děkujeme za zaslání předplatné, a k těm Vaším lednovým 85. narozeninám Vám přejeme hojnost Božího požehnání a zdraví. Jsme rádi, že se Vám Hlas národa líbí. Začali jsme jej vydávat 3. ledna 1976, když o vánocích 1975 se zavřela Tiskárna českých benedikťinů a tím přestaly vycházet i Národ a Katolík.

Srdečně Vás zdraví redakce

San Antonio - Texas

Ctěná redakce,
dnes píší ohledně Cedar Rapids. Byl jsem tam před několika léty. Pan Vincent Koníček, člen ředitelstva NSČK, když jsem u něj byl v Racine, Wisconsin, mně poradil, abych se jel do Cedar Rapids podívat, že tam mají českou ulici. Tak jsem se tam vyp-

řel. Bylo to tam zajímavé. Hodně domů se tam tehdy stavělo, teď již je asi hodně dříve volných míst, zastavěno. Velmi mne zajímalo, co pan Hlubuček psal o činnosti továrny pana Severy na výrobu domácích léků. Pamatuji se také na ty léky. Když jsem žil na farmě Weimar v Texasu, tak tam byli dva čeští lékárníci a ti je prodávali. „Severa - těšitel dětí“ - to bylo na bolení v krku; potom byl „Severa Liniment“, to bylo mazání. Můj otec na to mazání velmi věřil, a tak když jej bolela záda, museli jsme jej tím mazat. Leniment se mohl též užívat jako lék. Na lžičku se dalo trochu cukru a na to se nalil Leniment a nemocný to spolkl. užívalo se zvláště když někoho bolel žaludek. Dnes ti mladí lékaři předepisují jen samá antibiotika a v injekcích dávají různá sera - a domácí léky již nejsou v módě.

Píší panu Hlubučkovi, že návody k těm lékům byly v češtině, polštině, němčině, v angličtině a ještě v nějaké jiné řeči. Ve Weimar jsme měli polského kněze, a protože já také trochu uměl polsky, tak jsme ty návody přeložili. Dnes však Severovy léky neexistují.

Když jsem Cedar Rapids navštívil, nedostal jsem se do kostela sv. Václava, ani do kostela sv. Ludmily. Také jiné české památnosti jsem neviděl, protože napoprvé člověk všechno nenajde. Domů do Texasu jsem jel tehdy přes Missouri a Oklahomu, a tak jsme jeli kolem Ozarských hor. Jelikož byla noc, tak jsem toho však moc neviděl. Z Texasu je možno jet do Iowy přes Oklahomu a tak se dostat do Cedar Rapids. Nemusí se jezdit přes Chicago jako jsem jel já. Bylo by dobře, kdyby některý čtenář H.N. zase jednou napsal, co se děje v Nebrasce, jaké tam mají naši lidé slavnosti a festivaly. Víím, že tam mají České dny. Hudby z Nebrasky přijížděly k nám a hrávaly tu naši pěknou dechovou hudbu. Ale dnes již - i když starý muzikant, po muzikách nechodím.

České noviny mají potíže s vydáváním. Texaský Našinec z Granger naříká na zvýšené poštovné. Zdá se, že vláda se nestará o to, jak pomoci etnickým novinám, a tak je na nás, abychom si je co nejdéle udrželi.

Na konec Vám chci pogratulovat, že to ti chicagští Bears vyhráli. To v USA přece něco znamená být ve fotbalu „No. 1“!

Pěkně redakci i čtenáře poz-

dravuji, jistě někdo ze starší generace čtenářů se mnou zavzpomíná i na Severovy léky. Prodávaly se - pokud se pamatuji - od roku 1920 asi tak do roku 1935 - potom již ne.

Váš Anton Mužný

*

Milý náš věrný dopisovatel, děkujeme za dopis a připomínku domácích léků zasloužilého pana Severy, které jak píšete, tolika lidem pomáhaly.

Jsme rádi, že jste opět jednou napsal a rozdělil se s našimi čtenáři o vzpomínky ze svých cest. Letos budete mít v Texasu velké jubilejní oslavy 150. výročí svobody. Jistě se jich zúčastníte, a tak nám potom o nich napište! Přijedete-li do Chicaga, nezapomeňte se zastavit zase u nás na Velehradě.

Srdečně pozdravujeme a rádi vzpomínáme.

Redakce

Greenville - New York

Důstojný Otče Vojtěchu a ctěná redakce Hlasu národa, přeji Vám zdraví a všechno potřebné Boží požehnání ve Vaší namáhavé práci. Posílám šek na 46 dolarů; 35 dol. je pro Hlas národa a 10 dol. pro římské Nepomucenum.

Děkuji Vám za Vaši namáhavou práci. Děkuji též za vydávání životopisu biskupa Štěpána Trochty. Pan biskup byl můj spolužák a jeho a moji rodiče byli dobří přátelé. V r. 1923 odcházela do semináře a já odjížděla do Ameriky. Dej mu Bůh lehké odpočinutí. Vytrpěl v životě muka, jak za nacismu tak za komunismu.

Končím, neboť ruka se mi stále třese. S pozdravem Vaše odběratelka

Anastazie Kabrhel

*

Milá naše čtenářko,

Pán Bůh zaplat' za předplatné a dar tiskovému fondu. Deset dolarů pro římské Nepomucenum jsme odevzdali úřadovně Národního svazu českých katolíků, která je v naší budově. Když se v úřadovně sejde větší obnos z darů dobrodružných a štědrých dobrodinců, tak jej odešlou do Říma. Jsme rádi, že jste spokojena, že otiskujeme životopis biskupa Trochty. I jiní čtenáři nám píší, že jej rádi čtou. Máte-li nějaké vzpomínky ze školní doby, kdy jste chodila s Otcem biskupem do školy, tak budete-li moci, vypište nám je. Jistě se našim čtenářům zavděčíte.

Pán Bůh Vás opatruj.

Váš Fr. Vojtěch Vít, OSB

BŘEZNOVÝ JARNÍ VÝPRODEJ

20-PROCENTNÍ SLEVA NA VEŠKERÉ ZBOŽÍ, MIMO BLAHOPŘEJNÝCH KARET A POTRAVIN.

Již na skladě: velikonoční blahopřání v řeči české, slovenské, anglické a jiných řečích.

Máme nový seznam magnetofonových pásek (Cassette tapes), zašleme zdarma na požádání.

Na skladě ve velkém výběru: Křišťalové sklo, keramika, české granáty, kuchyňské potřeby jako mlýnky na mák, na housku, kráječ knedlíků, koření, čaje a byliny, gramofonové desky české a slovenské, panenky v krojích, šátky na hlavu, slovníky, učebnice a mnohé jiné. Pište si o seznam.

Imp. sušené hříbky, světlé, jemně krájené: 1 lb \$24.00, poš. \$26.85 - 1/2 lb. \$12.50, poš. \$15.15 - 1/4 lb. \$6.50, poš. 8.35. Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat rádi Vás obsloužíme.

Obchodní hodiny:

Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V neděli zavřeno.

MATE JIZ ZAPLACENO
PŘEDPLATNÉ NA ROK 1986?

VÝZVA K NAŠIM
KRAJANŮM A EXULANTŮM

Vážení čtenáři Hlasu národa,
milí krajané,
přikládám k otištění kopii
článku, který plně zaujal moji
pozornost a jistě bude zajímat i

T. G. Masaryk

(Pokračování ze str. 1)

nýbrž anglická náruživost žít po anglicku a být po anglicku spasen. To je jeden příklad, jež dává anglická literatura a který považuji za zvláště zdravý pro naši národní hygienu.

A byly opět jiné dny, kdy jsem - nejčastěji s Vámi - vnikal do anglických domácností. I viděl jsem, že největším a nejtíhodnějším kusem nábytku v anglické domácnosti není ani piano, ani portréty předků, ani koupací vana, nýbrž knihovna: knihovna veliká jako celý pokoj a plná jako hora divů; kniha vedle knihy, tlustá a vázaná pro nějakých sto let. Člověk by řekl, že v oné zemi se nejvíce a nejvděčněji čte: je však velmi pravděpodobno, že tyto anglické knihovny nejsou jen projevem zvláštní čtenářské ctnosti, nýbrž také zvláštní spisovatelské ctnosti. Anglická kniha není k roztrhání; ale patrně ani anglická literatura není k roztrhání a vydrží velmi dlouho. Zásobují-li se lidé v Anglii knihami tak jako Eskymaci solenými rybami, zdá se z toho plynout, že anglické knihy jsou stejně dobré a potřebné pro lidi jako solené maso. Zdá se, že angličtí autoři myslí velmi mnoho na jednu zvláštní okolnost, se kterou se jejich dílo patrně setkává: že bude čteno lidmi. Řekl bych, že toto pomyšlení je plně jedním z důležitých veselím, jednak hlubokou vážností; že u nich psaní pro lidi znamená zvláštní náklonnost k lidem, úsilí být jasný a dobrou vůli být s nimi ve velmi jemném a povzbuzujícím styku. Chcete-li, může se tato stránka věci nazvat morálností anglické literatury, nebo jejím zdravým smyslem, nebo její životní zkušeností; ale je to rys, který ji velmi určitě odlišuje od všech jiných. Je to snad málo, abych řekl, že anglické knihy mají být u nás více čteny a lépe poznány nežli dosud?

Pokud se týče americké literatury, chtěl bych ji lépe znát; netroufám si o ní mluvit, poněvadž jsem v Americe nebyl, a protože mne již opustil mladistvý zápal mluvit o věcech, se kterými jsem se neobeznámil osobně a prakticky.

Karel Čapek

Vás. Proto doufám, že po přečtení jej shledáte i Vy velmi významným. Odhlasováním návrhů zákona H.R. 97 a H.R. 1345, podaných Congressmanem Cranem, se sníží, když neznemožní, vyzbrojování komunistických zemí na účet - doslova na účet - amerických občanů. Je na nás všech, kteří jsme sem nebyli přivedeni dolarem, abychom přispěli k tomu, aby naši representanti i senátoři následovali cestu Congressmana McCaina.

Piště prosím Vás, svým representantům a senátorům a chtějte od nich jejich vyjádření. I své přátele - Čechoslováky i Američany - vyzvete, aby jim psali i oni. Chce to jen trochu času a poštovní známku. Snad každý z nás má přátele či známé po celých Spojených státech a ti všichni mohou prostřednictvím svých známých přispět k tomu, aby se návrhy zákonů H.R. 97 a H.R. 1345 staly zákony. Stane-li se tak i naší zásluhou, pak jsme sem nepřišli nadarmo.

Děkuji Vám předem, že odeslání svých dopisů nebudete odkládat.

V. Peroutka

**The New American
2-10-1986**

Evans-Raymond Pierre

Watching Washington

With Congressional elections less than ten months away, attention has already begun to focus on candidates for House and Senate races across the country.

Although a challenger's political record is sometimes hard to gauge and present to the public, no such problem arises when discussing the performance of an incumbent. Congressmen are rightly praised or reviled by the public for their votes. But what happens when an important bill is never voted on because it simply never made it out of the subcommittee to which it was assigned? A collective sigh of relief rises from Capitol Hill, that's what. Each time the members of Congress can ignore a bill that would really test their commitment to American principles, most are delighted. Therefore, when judging whether a Congressman should be reelected or given his walking papers, the electorate must consider not only what bills he has supported and opposed, but also those he has pointedly ignored.

One of the most important issues Congressmen have ignored during the 99th Congress involves American financing of Communist dictatorships.

Assisting Communist Nations

For more than sixty years,

American businesses - largely with the encouragement of the United States government - have assisted Communist regimes in developing their war-oriented industries. American assistance to these governments has come in the form of loans, loan guarantees, subsidized sales, and technology transfers. The idea that the Communists would „mellow” once the West began trading with them and opening its technological treasures to them is clearly mistaken.

It can be shown that Western and American aid and trade enabled the Soviets to invade Afghanistan. In like manner, the Communist bosses in mainland China are delighted at the thought of receiving American military technology, with which they will likely attempt to conquer Free China. Were it not for American economic and technical assistance, the Soviet Union, Red China and their client nations would not have been able to assist North Korea in the war against South Korea in the early 1950s. And South Vietnam, Cambodia and Laos would never have fallen to Communists without massive Soviet and Red Chinese aid, much of it made possible by Western help. In other words, the best defense against Communism is to put an end to American assistance that goes to the various Communist dictatorships.

Two bills introduced in the House of Representatives in early 1985 by Congressman Philip M. Crane (R-IL) would scrutinize or prohibit direct and indirect federal financial assistance to Communist regimes.

H.R. 97 would amend the Trade Act of 1974 and the Export-Import Act of 1945 to prohibit all extensions of credit guarantees, investment guarantees, or grants by any agency of the United States government to any Communist country. The bill has been referred to the International Finance, Trade, and Monetary Policy Subcommittee of the House Committee on Banking, Finance, and Urban Affairs, and to the Trade Subcommittee of the House Ways and Means Committee. As of January 15, 1986, twenty-five members of the House had co-sponsored H.R. 97.

H.R. 1345 was also introduced by Representative Crane. This bill would require the President to report to Congress on a quarterly basis the status of all loans, guarantees, credits, and grants to Communist countries made directly by the United States government or indirectly

through an international agency in which the United States is a member. H.R. 1345 has been referred to the International Finance, Trade, and Monetary Policy Subcommittee of the House Committee on Banking, Finance, and Urban Affairs, and to the International Economic Policy and Trade Subcommittee of the House Foreign Affairs Committee. As of November 11, 1985, H.R. 1345 has been co-sponsored by a mere fifteen representatives.

If these bills are to be considered by the full House of Representatives, they must first get through the subcommittees and committees to which they have been assigned. This is where the American voter can play a role. Time after time, it has been shown that no matter how much special interests want to have their way, it is the will of the informed and active electorate that most legislators will heed.

Personal letters and phone calls to representatives are the most effective lobbying tools voters have at their disposal. For example, in a letter dated September 12, 1985, Representative John McCain (R-AZ) was non-committal about his supporting H.R.97. He wrote, „I think more flexibility is needed than is provided for in the bill.” So strong were the subsequent responses of McCain's constituents that he finally saw the light and wrote in a January 2, 1986 letter: „I have chosen to co-sponsor H.R.97. You may be sure that I will support any measure which aids freedom's fight against Communist aggression.” Rest assured that McCain's constituents will continue to lobby for his co-sponsorship of H.R. 1345.

H.R. 97 and H.R. 1345 are worthy of Congressional support and public attention. At a time when the military might of two Communist superpowers is growing, our allies in Europe continue to sell those regimes technology with military applications. Nor can we afford to have our own government providing and guaranteeing the loans and credits to our sworn enemies that make such sales possible.

At this writing, plans are underway to make H.R.97 and H.R.1345 major issues with the American public, the media, and most importantly, the Congress. We ask our readers to write to their representatives urging them to support H.R.97 and H.R.1345. If enough awareness about this issue is generated at the grassroots level, many reelection bids this November will be decided on

support, lack of support, or indifference toward stopping U.S. assistance to Communist regimes.

At the present time, there are no similar bills in the Senate. With a little encouragement, Senator Jesse Helms (R-NC), Edward Zorinsky (D-NE) and others might introduce such needed legislation in the Senate.

This is an election year. Please start your own campaign on this vital issue today. Do not let H.R.97 and H.R.1345 die in subcommittee.

/Any Congressman can be reached by writing to Hon. (John Doe), House Office Building, Washington, DC 20515. Any Senator can be reached by writing to Sen. (Joe Doakes), Senate Office Building, Washington, DC 20510.

Pro napsání svých dopisů kongresníkům a senátorům můžete použít přiloženého vzoru dopisů.

xxxxx

Honorable /name/
House Office Building
Washington, D.C. 20515

Dear Congressman,

Early last year, Congressman Philip M. Crane introduced two bills in the House of Representatives. Both of these bills, the H.R. 97 and the H.R. 1345, would prohibit direct and indirect federal financial assistance to Communist countries.

I fail to understand, why we, the taxpayers should assist the Communists in their effort to enslave the world. Therefore, I strongly urge you to support both of these bills. They are long overdue.

I hope you agree with me on this matter and would appreciate your reply.

Respectfully,

xxxxx

Honorable /name/
Senate Office Building
Washington, D.C. 20510

Dear Senator,

Early last year, Congressman Philip M. Crane introduced two bills in the House of Representatives. Both of these bills, the H.R. 97 and the H.R. 1345, would prohibit direct and indirect federal financial assistance to Communist countries.

I fail to understand, why we, the taxpayers should assist the Communists in their effort to enslave the world. Therefore I strongly urge you to introduce similar bills in the Senate. They are long overdue.

I hope you agree with me on this matter and would appreciate your reply.

Respectfully,

Káhya. — V Egyptě se proti vládě presidenta Mubaraka vzbouřila část policie o 120 tisících členů kvůli falešné zprávě, že prý jejich povinná tříletá služba byla prodloužena o jeden rok. President Mubarak rozkázal odzbrojení této policie a poslal armádu proti těm, kteří se nechtěli podřít. V Káhýře má armáda situaci pevně ve svých rukou, avšak mimo hlavní město ještě dochází ke srážkám armády s policií. Dosud bylo přítom zabito 36 lidí, zraněno jich bylo několik set, a na 2 tisíce policistů bylo zatčeno. Je to nejhorší krize, které doposud musila čelit pětiletá Mubarakova vláda. Ovšem, jak se zdá, v pozadí těchto nepokojů je fundamentální hnutí šíjských muslimů, kteří sympatizují s iránským Khomeinim.

● ● ●
Stockholm. — Dne 28. února byl při východu z biografu ve švédském hlavním městě z neznámých důvodů zastřelen neznámým pachatelem populární švédský socialistický ministerský předseda Olof Palme; asi 40letý pachatel ihned uprchl. Moderní Švédsko až dosud nikdy nepoznalo politické násilí; proto tato vražda způsobila velké ohromení v celém švédském národě. Palme usiloval o svět bez války, bez oprese a bez hladu. Kdysi kritizoval zásah Spojených států ve Vietnamu, ale v roce 1968 odsoudil také invazi armád Varšavské smlouvy do Československa. Olof Palme, 59, o sobě říkával, že se sice narodil ve velmi zámožné a původně šlechtické rodině, ale že celým

svým srdcem tíhne k dělníkům a k dělnickým odborům, a proto se z něho stal sociální demokrat. Jen málo Švédů o něm vědělo, že vystudoval v USA na Kenyon College v Ohio, a všichni se nyní také ptají, proč zrovna letošního 28. února nebyl do biografu a z biografu doprovázen žádnou osobní stráží, když od loňského roku si ji najednou obstaral a všude na všech cestách i procházkách byl doprovázen dvěma či třemi tajnými policisty.

Ačkoliv Palmeovo Švédsko bylo jednou z mála západních demokratických zemí, které začalo hned od r. 1975 pomáhat sjednocenému komunistickému Vietnamu, a ačkoliv v posledních volbách v září loňského roku vyhrál svůj čtvrtý předsednický mandát jen zásluhou vládní koalice s komunisty - (švédští soc. dem. mají s komunisty v parlamentě 178 křesel z 349) - bude-li, kdy jeho vrah dopaden, budou se asi sami Švédové divit, že i tento atentát byl spíše „objednán“ světovou levicí než pravíci. Olof Palme měl totiž v první polovině letošního roku navštívit Moskvu, kde chtěl jednat s Gorbačovem o starých nevyřešených námořních sporech mezi Švédskem a SSSR. Podle jednoho belgického znalce švédských poměrů měl prý Palme také v úmyslu položit Gorbačovovi otázku o záhadných „blouděních“ sovětských ponorek ve švédských vodách, „domluvit“ mu, aby sovětské armády odešly z Afghánistánu a dokonce i z Československa. Je-li tomu tak skutečně, pak je docela možné, že někdo někde rozhodl, aby k návštěvě

LETEM

SVĚTEM

nedošlo. Určitě však za tím, bude ještě i něco jiného, ale je těžko vyvratitelné, že i tento atentát na švédského premiéra nebyl spáchán „na objednávku“.

● ● ●
Ženeva. — Podle zprávy „Komise lidských práv“ při Organizaci spojených národů Sověti se v Afghánistánu dopustili vloni „systematické brutality“: zavraždili na 45 tisíc afghánských civilistů, bombardováním zničili mnohé vesnice, jejich obyvatele barbarsky mučili a zabili jako to dělali nacisté v Lidicích, trýznili tisíce jiných venkovanů, umístili výbušniny do kousků mýdla, plnicích per, svazků bankovek a dětských hraček, a 16 starších lidí vyhodili z letících helikoptér. Tuto zprávu připravil australský profesor práva Felix Ermacora podle prohlášení afghánských uprchlíků v Pakistánu.

● ● ●
New York. — Dne 28. prosince 1985 Sověti umístili ve vesmíru umělou družici „Kosmos 1714“, dlouhou 60 stop, vážící 10 tun, která měla za úkol sledovat pohyb cizích ponorek ve světových mořích. Tato výzvědná družice však utrpěla poruchu a 27. února se zřítily do Atlantického oceánu, několik set mil od amerického pobřeží. V roce 1978 se v severokanadské divočině zřítily radioaktivní trosky ze sovětské družice „Kosmos 954“. Před několika lety se také jedna americká vesmírová laboratoř zřítily na pustém území v západní Austrálii.

● ● ●
Londýn. — Podle londýnské publikace „The Right Word at the Right Time“ angličtina je nejvíce mluvenou řečí v dnešním světě; užívá jí asi bilion lidí, což představuje čtvrtinu světového obyvatelstva. Po ní přichází na řadu mandarínština, kterou mluví 800 milionů Číňanů. Třetí místo obsazuje španělština, již mluví 250

milionů lidí. Jazykem hindi v Indii mluví 200 milionů lidí, a každým ze tří jazyků - arabštinou, bengálštinou a ruštinou - mluví na 150 milionů lidí.

● ● ●
Washington. — Papež Jan Pavel Druhý, jmenoval prvního biskupa idiánského původu ve Spojených státech. Rev. Donald Pelotte, 40letý katolický kněz, byl jmenován biskupem v Gallup v Novém Mexiku; v této diecézi totiž žije mnoho Indiánů. Je dnes jedním z nejmladších biskupů ve Spojených státech.

● ● ●
Manila. — U filipinského diktátora Marcose zvítězil nakonec zdravý rozum a tak několik hodin po složení presidentské přísahy rezignoval a odletěl se svou rodinou a blízkými spolupracovníky, včetně bratrance gen. Vera, velitele generál. štábu - (který byl údajně hlavním strůjcem Aquinovy vraždy) - na americkém vrtulníku do bezpečí; nejdříve na ostrov Guam a potom na Hawaii, kde zůstane na neurčito v exilu. Marcos se až do poslední chvíle zapřísahal, že se své presidentské funkce nikdy nevzdá, že za ni bude bojovat až do poslední kapky své krve, a že vzbouřena proti němu bude bez milosrdenství vojensky rozdracena. Pozorovatelé uvádějí tyto tři skutečnosti, které měly rozhodný vliv na konec Marcosova režimu: 1) Reaganova vláda, která zprvu zamýšlela smířit se s pokračováním Marcosova režimu na Filipínách; když však viděla pravý vývoj místních událostí změnila své stanovisko a radila Marcosovi, aby odstoupil a předešel krveprolití, protože jeho pozice byla beznadějná; zároveň mu slíbila, jako starému příteli, že mu bude uděleno právo asyly někde ve Spojených státech. Není pochyb o tom, že tento postoj Washingtonu přivedl Marcose k jeho poslednímu rozhodnutí rezignovat. 2) Zásluhu o vítězství „filipinské lidové revoluce“ má

také katolická hierarchie Filipin. Filipinské katolické obyvatelstvo ještě bere vážně a má důvěru v pokyny, které mu dají jeho biskupové. Když Marcos dal rozkaz, aby armáda podnikla útok na základnu, kde se zdržovali dva vojevodci rebelie Enrile a Ramos, arcibiskup Manily, kard. Jaime Sin vyběhl do ulic a obklopil základnu, kde oba vůdci dleli, a hájili je pouze svou holou přítomností; jeho výzvu uposlechlo asi půl milionu lidí, včetně kněží a řeholních sester, kteří bezbranně, s modlitbami, čekali na vojáky ozbrojené tanky, děly a pancéři. Vojáci, poslaní na potlačení vzpoury, se nakonec neodvážili střítet na bezbranné lidové masy. 3) Opozice proti Marcosovi se zmocnila dvou televizních stanic právě když Marcos oznamoval filipinskému lidu, že se nevzdá a opozici rozdrťí; filipinský lid i armáda, které tento televizní program sledovaly, si uvědomily, že Marcos není nezranitelný, a že jeho pozice je ztracená. Hromadné sdělovací prostředky mohou mít rozhodující vliv na vývoj událostí. - Pozorovatelé ukázali na to, že haitská a filipinská „revoluce“ byly provedeny obyčejným bezbranným lidem, který požadoval demokratickou vládu a demokratické svobody. I v jiných zemích může dojít k podobným revolucím, až tamní lid se rozhodne zbavit se svých prohnitých diktatur, včetně diktatury proletariátu. - V Manile presidentka Aquinová jmenovala svou novou vládu, která ihned začala propouštět na svobodu politické vězně, jichž je přes 400; už byli propuštěni všichni, dodatečně i čtyři vůdci komunistů. Salvador Laurel, který se za předvolební kampaně vzdal svého nároku na presidentství Filipin a spokojil se s úřadem místopresidenta, obdržel v nové vládě také funkci ministerského předsedy a ministra zahraničí. Oba vojáci, vychovaní v USA, Enrile a Ramos, kteří svým odklonem od Marcose zachránili ve skutečnosti Filipiny před občanskou válkou, jsou ve vládě Aquinové. Enrile si podržel ministerstvo obrany a gen. Ramos byl jmenován velitelem generál. štábu. Nová vláda chce nyní s pomocí Spojených států reorganizovat filipinskou armádu a uzavřít příměří s komunistickými guerily; čeká se, že asi 90 % jich složí zbraně. Hlavní své úsilí pak chce věn-

PROGRAM ZAJEZDU 1986

DO ČESKOSLOVENSKA.

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga neb New Yorku za nejlevnější ceny.

14. a 29. května, 12. a 26. června, 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23, a nebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní za stejnou cenu.

ZAJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO CURYCHU.

Odlet 3. července z Chicaga, New Yorku neb Dallasu. 3 dní pobyt v Curychu a 13 denní zájezd Evropou.

Zájezd č. 1 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii a Rakousko; zájezd č. 2 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii, Rakousko a Československo.

Pobyt v Evropě může být prodloužen až na 90 dní.

Cena zájezdů je mimořádně výhodná.

Zavolejte nebo napište o podrobný program a cenu.

VYŘÍZUJEME rychle a spolehlivě návštěvu

Vašich příbuzných z Československa.

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402

TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

ovat obrodě filipinského národního hospodářství; za tím účelem chce požádat USA o zvýšenou ekonomickou výpomoc. - Od zavraždění vůdce filipinské opozice Benigno Aquina v srpnu 1983, Marcosovy Filipiny procházely údobím politického chaosu a ekonomického úpadku. Cizina ztratila důvěru ve stabilitu Marcosova režimu. Burzovní hodnoty stále klesaly, hodnota filipin. peso se snížila o 10 %, ústřední banka Filipin zvýšila svou úrokovou míru z 19 na 30 %, průmyslová výroba kriticky klesala, a cizí investoři nechovali žádnou důvěru ve filipinskou ekonomii.

Zároveň mezinárodní poptávka po cukru, kokosových ořechách a mědi, hlavních vývozních produktech Filipin, byla velmi nízká. Filipinský zahraniční dluh proto velmi rychle vzrostl, a dnes dosahuje 27 bilionů dolarů; z něho je nutno platit úroky a splácet jistinu. Marcosova pozice se ještě zhoršila, když kvůli podvodům při volbách jej opustila řada jeho ekonomických poradců a Aquinová hrozila ekonomickým bojkotem. - Marcos i Aquinová v předvolební kampani předložili téměř stejný plán na ekonomickou obrodu země; vyjednat s cizími věřiteli příznivější podmínky pro splácení filipinského dluhu, podpořit zemědělství, snížit dovoz z ciziny, zvýšit výkonnost průmyslu a zlepšit důvěru ciziny ve filipinskou ekonomii. Vláda Aquinové se nyní bude snažit tento plán uskutečnit. Specialisté říkají, že může být úspěšný, avšak za jedné podmínky: budou-li Filipiny mít politickou stabilitu. Této dosáhnou pouze tehdy, bude-li se jejich nová vláda těšit důvěře filipinského lidu. - Vláda Aquinové bude také musit rozhodnout o tom, co se má stát s obrovským jměním, které si Marcos „znárodnil pro sebe“ a uložil v cizině; jen v USA se různé Marcosovy nemovitosti a jiné jmění jeho ženy Imelda odhadují na 350 milionů dolarů. Podle odhadů CIA celkové jmění Marcosa v cizině činí asi 3 biliony dolarů. Nyní si Marcos přinesl s sebou do USA mnohé šperky a 3 miliony dolarů na hotovost.

● ● ●
Port-au-Prince. — 29 let diktatury rodiny Duvalierů přivedlo ekonomii Haiti do hlubokého úpadku. Počet obyvatel této země sice stoupl na 6 milionů, avšak zemědělství, průmysl a turismus upadly, zejména v posledním desetiletí. Cizí vlády a soukromí podnikatelé se pokoušeli uskutečnit v Haiti

různé rozvojové projekty, avšak Duvalierové tyto projekty buď zakázali, anebo je potom zanedbávali a nechali bez údržby. Tak například před 12 roky zemědělství odborníci z Taiwanu zřídili na Haiti rýžová pole, aby si Hait'ané mohli vypěstovat potřebnou rýži doma a nemusili ji dovážet z ciziny. Když skončili své dílo, Haiti byla schopna vypěstovat celé tři čtvrtiny rýže pro domácí spotřebu. Jean-Claude Duvalier však potom zanedbával údržbu těchto polí i když byla státní, takže záhy jejich výnos klesl o 50 %. Dnes si Haiti vypěstuje pouze 35 % rýže, kterou její obyvatelstvo spotřebuje. Jiné rozvojové projekty za účelem zvýšení výnosu haitského primitivního zemědělství potkal podobný osud. Dnes musí Haiti dovážet z ciziny celou třetinu potravin ke své spotřebě, a přitom ještě tam mnozí lidé trpí podvýživou. Za vlády Duvalierů došlo také ke kritické ztrátě lesů v celé zemi. Obyvatelstvo, aby si mohlo uvařit své pokrmy, vykácelo tamní lesy, protože jiné palivo tam pro ně nebylo k dostání. Na vykácených pasekách pak byla erodována vrstva úrodné zemědělské půdy, čímž zemědělská produkce na Haiti ještě více poklesla. Dnes činí roční důchod „per capita“ na Haiti pouhé \$379, nejméně na celé polokouli. Tak Haiti patří k nejhudším a ekonomicky nejvíce zanedbaným zemím světa. Američtí podnikatelé se v těchto posledních letech pokoušeli zakládat na Haiti podniky na výrobu různých předmětů z polotovarů vyrobených ve Spojených státech; tak se tam tímto způsobem vyrábějí textilie, sportovní potřeby, dětské hračky, různé součásti kompjutů atd. Haitští dělníci totiž mají poměrně vysokou výkonnost a přitom jejich mzda činí jen 33 centů na hodinu. Dosud se tam usídlilo asi 200 amerických podniků, které zajišťují práci 55 tisícům haitských dělníků a tím i obživu asi pěti procentům haitského obyvatelstva. Tento průmyslový obor však v poslední době utrpěl v důsledku poplašných zpráv o nemoci AIDS, jíž jsou postiženi někteří Hait'ané; v zahraničí pak se lidé zdráhají kupovat haitské výrobky v obavě, aby sami neonemocněli na tuto smrtelnou chorobu. Spojené státy poskytl v r. 1985 Haiti ekonomickou výpomoc ve výši 52.6 milionů dolarů; čeká se, že v letošním finančním roce bude o něco málo vyšší. Haiti musí nyní pomýšlet na modernizaci svého zemědělství a na rozvoj svého průmyslu. Přitom se nesmí

zapomenout na dvě hlavní věci ekonomické infrastruktury: provést urychleně zalesnění země a rozšířit vzdělání tamního obyvatelstva; na Haiti totiž dosud neumí 80 % lidí číst ani psát. - Bývalá tajná policie Duvaliera, zvaná „Tontos Macoutes“, se nyní mstí za vyhnání svého bývalého chleboďárce. V severním přímořském městě Port-de-Paix otrávil pitnou vodu; z toho zahynulo 20 lidí. Nová vláda sice nechala uprchnout do ciziny bývalého předsedu tajné policie Alberta Pierre a jeho spolupracovníky, kteří se provinili neslýchanou krutostí vůči politickým vězňům, avšak nyní ministerstvo spravedlnosti oznámilo, že další úteky jsou zastaveny a znemožněny. Ti pak, kteří se provinili proti lidským právům, budou pohnáni před soud a potrestáni. Lid se totiž znovu bouřil, protože nová vláda dovolila útek do ciziny zločincům, kteří by měli být příkladně potrestáni. Vláda také chce požádat francouzskou vládu o extradaci Duvaliera, avšak mluvčí pařížské vlády řekl, že proti takové extradaci existují značné zákonné překážky. Nejraději by se Duvaliera zbavila, ale žádná země jej na svém území nechce.

● ● ●
New York. — Avšak, US vláda 27. února extradovala do Izraele jednoho svého občana, který byl obviněn, že za druhé světové války v koncentračním táboře Treblinka poslal do plynových komor na 900 tisíc Židů. V táboře mu bylo proto dáno jméno „Ivan Hrozný“. Civilním jménem se jmenuje John Demjanjuk, je ukrajinského původu, do USA vyemigroval po 2. světové válce a usadil se s rodinou v Clevelandu. Pracoval

v automobilce a nyní byl již na pensí. V Izraeli bude nyní ve svých 66 letech souzen jako válečný zločinec a pak asi bude oběšen. Demjanjuk však tvrdí, že nikdy v Treblince nebyl, žádných válečných zločinů se nedopustil, a že tedy jde o mylné ztotožnění. - V roce 1962 Izrael odsoudil a oběsil Adolfa Eichmanna, uneseného z Argentiny, který měl za druhé světové války vrchní dozor na provádění „konečného řešení židovské otázky“, neboli na hromadném vyvražďování Židů.

● ● ●
Damašek. — V Sýrii žije od r. 1960, 73. letý Alois Brunner, bývalý esesák a válečný zločinec, který poslal statisíce Židů do plynových komor. Byl nazván „druhým Eichmannem“. Západní Německo už dvakrát požádalo o jeho extradování, avšak syrská vláda na jeho žádost nikdy neodpověděla. Soukromě syrští vládcí tvrdí, že prý tohoto člověka neznají.

● ● ●
Bejrút. — V tomto minulém týdnu v Libanonu vybuchla dvě auta, naložená třaskavinou TNT. Jedno vybuchlo 24. února ve východní křesťanské části Bejrútu; přitom zahynulo 5 osob a dalších 25 bylo zraněno. Druhé, vybuchlo 26. února při vchodu do palestinského uprchlického tábora Ein el-Hilweh u přístavu Sidonu, na místě, kde se o málo později měly shromáždit stovky Palestinců. Byl zabit pouze šofér téhož auta, zraněno bylo 10 lidí a 6 domů srovnáno se zemí. Palestinci se domnívají, že tento atentát má na svědomí Izrael, a že auto vybuchlo příliš brzy. - Dne 27. února v bezpečnostní zóně v jižním Libanonu skupina mus-

límských guerillů zahájila palbu na izraelskou hlídku; jeden voják byl zabit a 4 zraněni. V odvetu pak izraelská armáda bombardovala z letadel a děl několik šíjitských muslimských vesnic v jižním Libanonu. Izrael stále drží v tzv. „bezpečnostní zóně“ asi tisíc svých vojáků ve snaze zabránit ostřelování svého severního území - jak vojáky jiholibanonských šíjitů.

● ● ●
Madrid. — Neznámí zloději se vloupali v únoru do kanceláří známé španělské vinařské firmy „Ayuso“ v městečku Villarobledo v provincii Albacete a téměř po dobu dvou hodin se pokoušeli otevřít ohnivzdornou pokladnu podniku. Když museli odejít s nepořízenou, ze vzteku vnikli do sklepů, a aby se za svou nezdařenou krádež pomstili, otevřeli pípy sedmi obrovských viných sudů a zatopili tak sklepy téměř 4 miliony litry kvalitního vína.

● ● ●
Vídeň. — Za dva měsíce budou mít v Rakousku presidentské volby, v nichž hodlá kandidovat také bývalý generální tajemník OSN, Kurt Waldheim, jehož rodiče přišli do Rakouska z Moravy. Ačkoliv celý jeho život byl „prosvícen roentgenem“, už před jeho volbou za generálního sekretáře OSN, najednou izraelské kruhy v New Yorku přišly s nálezem, že během 2. světové války Kurt Waldheim dělal v německé armádě na Balkáně tlumočníka nějakému vysokému důstojníku Wehrmachtu, který posílal Židy z Bulharska a z Rumunska do koncentračních táborů, o čemž prý musel Waldheim dobře vědět - a nic proti tomu nedělal. Waldheim tvrdí, že o tom nevěděl.

VŘELÁ VZPOMÍNKA

*Jdou slova vzhůru,
mysl k prachu tihne;
hlas bez myšlenek
nebes nedostihne.*

(HAMLET)

Hodiny nám měří všem čas žití denně rovnoměrným tempem a přesto při každém setkání roku s rokem, výročí s výročí si vždy znovu v údivu uvědomujeme, jak rychle spěchá k věčnosti.

Všechny vás, kdo jste ho znali prosím, abyste vzpomněli se mnou v modlitbě na mého drahého zesnulého manžela, pana

KARLA BÁRTU,

RODÁKA Z RADOŠIC U PÍSKU,

který nás po dlouhé nemoci na Boží zavolání opustil.

Vzpomeneme si na něho modlitbou v sobotu 8. března 1986 při českých bohoslužbách u Panny Marie Svatohorské v 6:15 večer.

Alena BÁRTOVÁ manželka

SPORT

I. národní liga hokeje v Československu

Výsledky 38. kola: Slavia - Vítkovice 4:3, Jihlava „B” - Ml. Boleslav 10:0, Vimperk - Hr. Králové 6:2, Ingstav - Opava 9:6, Ústí n. L. - Karviná 4:3, Liberec - Olomouc 2:4.

Tabulka

1. VÍTKOVICE	215:98	66
2. OLMOUC	131:95	50
3. JIHLAVA „B”	163:116	47
4. SLAVIA	130:115	42
5. ÚSTÍ n. L.	128:129	36
6. OPAVA	153:177	36
7. INGSTAV	142:145	36
8. ML. BOLESLAV	100:138	34
9. KARVINÁ	132:155	32
10. HR. KRÁLOVÉ	116:146	28
11. VIMPERK	95:127	28
12. LIBEREC	83:147	21

I.S.N.H.L.

Výsledky 37. kola: Poprad - Michalovce 3:3, Nitra - Dubnica 1:9, B. Bystrica - Prešov 7:3, Žilina - Topolčany 4:5, Zvolen - Skalica 2:6, Martin - Litp. Mikuláš 2:2.

Tabulka

1. MICHALOVCE	190:95	52
---------------	--------	----

2. MARTIN	172:108	48
3. SKALICA	132:120	47
4. POPRAD	158:115	43
5. NITRA	142:123	43
6. DUBNICA	146:122	42
7. ZVOLEN	161:140	39
8. B. BYSTRICA	133:131	37
9. TOPOLČANY	156:138	32
10. L. MIKULÁŠ	114:155	30
11. PREŠOV	108:201	21
12. ŽILINA	103:267	8

Vylosování evropských pohárů

Na schůzi Evropské asociace se konalo vylosování čtvrtfinále všech tří evropských pohárů a taktéž byly stanoveny datумы k odehrání těchto zápasů.

P.V.P.

/Pohár vítězů pohárů/

Dukla - Benfica
Rapid - Dynamo Kiev

Red Star - Atletico Madrid
Dynamo Drážd'aný - Werdigen

Pohár mistrů:

Bayern - Anderlecht
Barcelona - Juventus
Aberdeen - Goeteborg
Bukurešť - Lahti

Pohár U.E.F.A.

Milán - Nantes

Lisabon - Koeln
Real Madrid - Neuchatel
Hajduk Split - Waregen

Čtvrtfinále musí být odehráno do 19. března, polofinále musí být odehráno do 16. dubna.
Finále: UEFA - 30. dubna, P.V.P. - 6. května, P.M. - 7. května.

METRO - LIGA MAJOR - DIVIZE:

Výsledky 7. kola: Sparta - Wauconda 2:1, Eagles - U. Serbs 4:2, Schwaben - R. Wawel 4:2, Gr. White - Vikings 2:2, Lightning - Kickers 1:0.

Tabulka

	SKORE	BODY
1. EAGLES	24:10	12
2. SCHWABEN	24:16	9
3. VIKINGS	16:10	9
4. WAUCONDA	19:18	9
5. KICKERS	23:15	8
6. LIGHTNING	19:22	7
7. R.WAWEL	19:29	6
8. SPARTA	14:17	4
9. GR.WHYTE	14:20	3
10. U.SERBS	10:25	3

PRVNÍ DIVIZE:

Výsledky 7. kola: Slovaks - Rams 2:2, Lions - Fortuna 2:1, Bullets - Aurora 6:4, Trevians - Real 1:0, Falcons - Hakoah 4:1.

Tabulka

	SKORE	BODY
1. FALCONS	33:16	14
2. TREVIANs	29:12	10
3. BULLETS	29:22	8
4. FORTUNA	19:14	8
5. LIONS	18:33	8
6. REAL	23:13	6
7. HAKOAH	20:20	6

8. SLOVAKS	19:21	6
9. AURORA	14:24	3
10. RAMS	11:40	1

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCOŮ V ZAHRANIČÍ

Sportovní gymnastika v USA

Vítězkou mezinárodní soutěže o Americký pohár ve sportovní gymnastice, která se pořádala za účasti reprezentantů devatenácti zemí ve washingtonském předměstí Fairfaxu, se stala Američanka Kristie Phillipsová, zatímco mezi muži si prvenství vybojoval sovětský gymnasta Alexej Tichonkin. Phillipsová, která 23. března oslaví teprve své čtrnácté narozeniny, trénuje pod vedením bývalého trenéra Nadi Komanečiové - Bély

Karolyiho v jeho gymnastickém středisku v Houstonu v Texasu. Cílem Phillipsově je účast na Olympijských hrách v roce 1988 a případně i v roce 1992 a není pochyb o tom, že Spojeným státům v ní vyrůstá jedna z největších nadějí na olympijské zlato. Na druhém místě skončila v soutěži o Americký pohár, Bulharka Borjana Stojanovová a bronz získala sovětská reprezentantka Irina Baraksanovová. Československá reprezentantka Alena Dřevjaná, vedená trenérkou Libuší Meyerhoferovou, skončila celkově na sedmém místě. Naděje na vyšší umístění si pokazila pádem na kladině, který ji postihl v závěrečné části sestavy, kdy již měla za sebou výborné předvedení všech svých nejobtížnějších prvků. Za daných okol-

ností je však třeba považovat její postup do finále a konečné sedmé místo za úspěch - Alena v soutěži trpěla silnou chřipkou a již svou účastí prokázala svou silnou vůli a osobní disciplínu. Československou výpravu doplňovala bývalá reprezentantka Jaroslava Matlochová, která působila jako členka poroty, hodnotící cvičení žen na bradlech a prostná.

V soutěži mužů se za vítězným Alexandrem Tichonkinem umístil na druhém místě Američan Brian Ginsberg, který si udržoval prvenství až do dvou posledních disciplin. Bronz si odnesl čínský reprezentant Wang Čong Šeng.

Účastníci soutěže o Americký pohár nastoupí tento víkend v soutěži smíšených dvojic, která se pořádá v Hamtonu ve Virginii. Alena Dřevjaná bude pro neúčast československého gymnasty soutěžit ve dvojici s americkým reprezentantem.

Tenis

Američanka Chris Evertová Lloydová zvítězila ve finále mezinárodního tenisového turnaje v Oaklandu v Kalifornii nad svou krajankou Kathy Jordanovou 6:2, 6:4. Evertová Lloydová postoupila do finále díky svému vítězství nad čs. reprezentantkou Helenou Sukovou 7:5, 6:4. Jordanová, která ve druhém kole vyřadila čs. reprezentantku Hanu Mandlíkovou, v semifinále překvapivě porazila Martinu Navrátilovou 5:7, 6:3, 7:6. Pro Navrátilovou to byla první porážka od jejího neúspěchu v Otevřeném tenisovém mistrovství Spojených států v září minulého roku.

Šachový turnaj

Mezinárodní šachová federace oznámila, že odvetné utkání mezi mistrem světa Garriem Kasparovem a poraženým šampionem Anatolijem Karpovem bude zahájeno 28. července v Londýně. Druhá polovina z dvaceti čtyř partií bude sehrána v Leningradě. Očekává se, že zápas bude rtvat přibližně 10 týdnů od začátku října.

NHL

V kanadsko - americké Národní hokejové lize porazili Hartford Whalers Boston Bruins 4:1, Chicago Black Hawks zvítězili nad St. Louis Blues 6:4, New Jersey Devils porazili Winnipeg Jets rovněž poměrem 6:4, Edmonton Oilers si posílili své ligové vedení, když v prodloužení zvítězili nad Philadelphia Flyers poměrem 2:1, Calgary Flames porazili Los Angeles Kings 5:1 a

Zdar VI. mezinárodnímu sokolskému sletu ve švýcarském Curychu ve dnech 3.-6. července 1986!

Plánujete se jej zúčastnit?

Zavolejte naši kancelář. Organizujeme oficiální zájezd Americké obce sokolské. Poradíme Vám jak spojit Vaši účast na sletě s dalšími zájezdy po Evropě.

Skupinové odlety do Československa 1986:

14. května, 12. června, 10. července, 7. srpna, 18. září.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Annual Spring Dance

sponsored by: SPARTA A. B. A. CHICAGO and ASSOCIATION OF CZECHOSLOVAK SPORTSMEN

Saturday, March 22, 1986

AT THE

American Legion Hall

5510 W. 25th ST. CICERO, IL.

MUSIC BY "POLIDOR-ORCHESTRA"

DONATION \$7.00

ENTREE: 8.00 PM

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODILNA
V BERWYNU, ILL.

K-H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce ná přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Washington Capitals zvítězili nad New York Rangers poměrem 4:2.

Jaroslav Javorský propuštěn po osmi letech z vězení.

Ačkoli světová veřejnost byla soustředěna především na sovětského disidenta Anatoly Ščaranského, čs. veřejnost se soustředila se zájmem na Jaroslava Javorského, který byl také propuštěn či vyměněn spolu s jinými „špiony“ na mostě Glienicke v Berlíně 11. února t.r.

Jaroslav je syn bývalého čs. Davis-Cupového reprezentanta, přijel za svými rodiči do Západního Německa, ale bez snoubenky. V roce 1978 se pokusil provést ji z Bulharska na Západ. Pokus se nezdařil, oba byli vráceni do ČSSR a Jaroslav byl odsouzen ke 13

rokům vězení v nejhroší III. nápravně - výchovné skupině. Trest si odpykával ve Valdicích. Nejméně dvakrát držel protestní hladovku, v důsledku toho velmi zeslábl, ztrácel zrak a měl potíže s krevním oběhem...

Rodina a mnoho přátel se pokoušelo o jeho vysvobození. Na O.H. v Los Angeles bylo rozdáváno tisíce letáků s žádostí o intervenci za jeho propuštění. V Anglii to byl CDUP /britský VONS/ se svým prezidentem Sir Bernardem Brainem a red. Josefem Jostenem. Ještě v září r. 1985 napsal Sir B. Breine čs. velvyslanci dr. M. Housteckému, znovu urgoval Jaroslavovo propuštění a zdůraznil, že podobné jednání narušuje dobré vztahy obou zemí.

Případ Jaroslavův byl zmíněn na posledním pracovním obědě CDUP ve sněmovně lordů v listopadu m.r. Na nedávné schůzce představitelů CDUP v poslanecké sněmovně - začátkem tohoto roku /v polovině ledna/ bylo dohodnuto zvýšit úsilí - zvláště před konáním Sjezdu komunistické strany v Moskvě... Bohudík, akce už nebylo zapotřebí, neboť jsme se dověděli o Jaroslavově propuštění.

Také bylo v úmyslu přátel rodiny Javorských natočit film o celém případu a dodat jej různým televizním stanicím ve svobodném světě, aby se všude dověděli, jak pracuje komunistická justice. Také toho už zatím nebude zapotřebí.

Ku skriptu, který Javorští pomohli v zájmu svého syna připravit, dodali smutně: Zkusili jsme už všechno a výsledek je nejistý, práce a námaha marná a modlitby nevyslyšeny. Je úplný zázrak, že jsme se z toho ještě nezbláznili.

Nakonec se však ukázalo, že námaha nebyla marná. 8 let ner-

vového vypětí, starostí, ale vše bylo odměněno dobrým výsledkem. A 11. únor jistě přinesl hodně radosti. Zatímco 12. února byl v britském tisku hlavně v popředí zpráv a zájmů Anatoly Ščaranský, 13. a 14. přinesl Daily Mail dva obšírné články - s fotogramiemi o našem Jaroslavovi. Vytrpěl tolik pro svou lásku Annu Syrovátkovou /Bernard Levin ve svém článku v The Times napsal, že si „vytrpěl peklo“/ a přesto, jak se dovídáme, Anna se zatím provdala a žije ve Švédsku /snad nechce o Jaroslavovi slyšet/ - bojí se, aby její maminka nebyla pronásledována v ČSSR. Doufáme, že to není konec dramatu utrpení a obětí; že přece jen všechno skončí šťastně. Ze srdce to Jaroslavovi přejeme.

Michal Vobořil mistrem státu New York

Ačkoliv mu je již 34 let a je otcem dvou synů, stále se ještě drží v dobré formě.

V sobotu 25. ledna v Bear Mountain v státě New York vyhrál mistrovství státu N.Y. ve skoku na lyžích - skoky 143-144 a 132 stop na velmi těžkém a pomalém sněhu. Měl silnější odskok než jeho mnohem mladší soupeři.

Michal vděčí za svou skvělou fyzickou kondici dennímu tréninku pro nový oblíbený sport „Triathlon“, který úspěšně provozuje.

Minulého října se jako první Čech kvalifikoval na mistrovství světa na Hawai v „Iron Man“ - Železný muž) Triathlon. Plaval 5 kilometrů, jel na kole 180 kilometrů a běžel 42 km marathon za 12 hodin 23 minut!

Je prvním Čechem, který má právo na titul „Železný muž“. Tento rok se pokusí vyhrát svou věkovou kategorii a snížit svůj čas a 10 a půl hodiny.

Jsmo hrdi na Tebe Miloši!

Náš čestný předseda Svazu Miloš Vobořil z New Yorku přijel k nám do Clevelandu, vzal s sebou Jardu Chadima a jeli na závody!

Během měsíce Miloš absolvoval několik těžkých maratonů a to ve Vermontu, kde byl druhý ve své věkové kategorii starších pánů, pak v Lake Placid - Loped, New Jersey a nyní v Chatuqua Overland 1986 - Welch's, kde získal zlatou medaili a na tričku měl číslo 1102.

Po závodě byl Miloš sice vyčerpan, ale spokojen, že ještě něco dokáže!

Rádi gratulujeme.

ZP

Prosíme, oznamte nám váš změnu své adresy

Dramatický sbor VČELKA Sokola Greater Cleveland
4939 Broadway, Cleveland, Ohio
Česká národní síň Karlín
Musical „Kolín, Kolín...“
Written, directed and produced by: Lubomír „Lu“ Hromádka

Dear friends:

We take great pride in announcing that on Saturday, April 5th 1986 at 7:30 P.M. and on Sunday, April 6th at 3:00 P.M. we will present the „Premiere“ of the 3rd and final part of the „Trilogy“ about the life and music of František Kmocho, famous composer, musician and bandleader.

Bohemian National Hall on 4939 Broadway, Cleveland, Ohio, will once more be filled with fun, music and dance. The musical, „Kolín, Kolín...“ will take you to an „Old Fashioned Harvest Festival“ and to a „Thanksgiving Celebration in Kolin“.

You will witness the busy cooks making the traditional „Thanksgiving koláče.“ You will hear the songs sung as they were sung at the end of the „Harvest“. You will welcome a Czech-American as he comes home to claim his long lost love. The Sokol Greater Cleveland Folk Dancers will present a special number, Mazurka - Vždy milá. The Musical is funny and full of peppy music and gaiety. Brother Lubomír „Lu“ Hromádka has done a lot of re-

search into the history about the life and music of Bandleader František Kmocho and about the beautiful customs of the „Old Bohemia“.

The Old Style Bohemian Brass Band, under the direction of František Kmocho (Lubomír „Lu“ Hromádka) will start your toes a tapping.

We welcome all of you to come and have fun with us. Tickets are easy to reserve, just call:

Jarmila Hromádka, President of the Dramatic Club „Včelka“.

☎ (216) 524-9735 or Ann Hridel, ☎ 475-3112.

Admission \$5.00 for adults and \$4.00 for Senior Citizens. We will be very happy to see you at the „Bohemian National Hall“ 4939 Broadway, Cleveland, Ohio.

POZVÁNÍ DO CLEVELANDU

Pane kapelníku, zahrajte tu mou...

Andulko šafářová...Pode mlej-nem, nade mlejnem...

To jsou písničky, na které se nezapomíná. Představme si, že by se starý Kmocho probudil a nabídnul nám k poslechu tu jeho starou plechovou muziku.

Ne - mrtví se nevracejí - ale u muziky je to možné. Sokolové v Clevelandu mají Kmochovu kapelu v „originálním“ obsazení, za vedení bratra Lubomíra Hromádky, a dali dohromady divadlo z Kmochova života, při

kterém celá jeho kapela účinkuje na jevišti.

Bratr Hromádka sám hraje úlohu dirigenta Kmocho a 5. a 6. dubna v clevelandské sokolovně předvedou hru - už třetí - z trilogie, začaté před dvěma roky.

Sokol Havlíček - Tyrš organizuje autobusovou výpravu na toto představení s odjezdem v sobotu dopoledne a s návratem v neděli.

Přijďte si prožít vzpomínku na staré časy! - „Bartolomějské posvícení v Sendružicích u Kolína“.

Jistě, že nálada a písničky se přenesou i mezi diváky. Hru sehrají členové dramatického odboru Sokola Velkého Clevelandu „Včelka“ a jistě že nám „Kmochoáci“ ještě po představení přidají něco k lepšímu pro náladu.

Není často příležitost v tom velkém světě prožít něco tak českého jako je Kmochova muzika, nehledě ku skutečnosti, že ti, co nám tuto událost připravují si zaslouhují naši podpory a zájmu.

Konečně - jakápak obět' - vždyť se jedeme pobavit!

„Na Zdar“!

a veselou zábavu.

V. Ženíšek

Informace a přihlášky přijímá starostka Sokola Havlíček-Tyrš, sestra A. Baštová 2629 S. Maple Ave. Brookfield, IL 60513, ☎HU5-2619. Cena celého zájezdu s noclehem a vstupenkou bude \$55.00.

ZÁJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO ŠVÝCARSKA
 Odlet z Clevelandu nebo New Yorku 1. července 1986 na tři týdny s možností prodloužení pobytu.
 V programu je:
 5 denní pobyt v Curychu s bohatým programem
 14 denní zájezd Německem, Rakouskem a Československem
 nebo
 14 denní zájezd Rakouskem, Jugoslávií a Řeckem
 O bližší informace, ceny a rezervace obraťte se na
L - N TRAVEL
 5923 Broadview Rd., Cleveland, Ohio 44134
 ☎ (216) 749-7458

Tvým věrným. Bože smrt život nebere, ale jen proměňuje v život věčný s Tebou.

1982 12. března 1986

Vroucí vzpomínka

Se zármutkem v srdci vzpomínám, že jsou tomu už čtyři roky, co mi navždy odešel můj milý manžel

Pavel Svačina

a nyní dríme svůj věčný sen na hřbitově Eureka Springs ve státě Arkansas.

Vás, kteří jste znali jeho předobré srdce, prosím abyste si na něho vzpomněli modlitbou při mši svaté u Panny Marie Svatohorské v sobotu 8. března 1986.

Zdenka Svačinová manželka

Martin Mastík – klasický koncertní kytarista je v exilu

Mladý, talentovaný, a již světově známý český klasický kytarista Martin Mastík /1959/ pořádal svůj první koncert v San Diegu, Kalifornie, pod záštitou „Přátel československé hudby“ na San Diego Státní universitě /SDSU/, 24. listopadu 1985 ve Smithově koncertním sále.

Koncertní program dobově velmi rozličný byl přednesen s neobyčejnou technickou virtuositou, jakož i hudebně citovou zvučností, svědčící o Mastíkově velkém umělecko-hudebním talentu, který se odráží v jeho interpretaci jak renesančních a barokových, tak i soudobých klasických skladbách pro loutnu a kytaru.

V předneseném repertoáru byla hrána současná díla českého skladatele Štěpána Raka /1945/ „Renesanční pokušení“ a „Variace“, jakož i ruského skladatele Nikity Koshkina /1956/ „Tři stanice na cestě“ a skladatele Leo Brouwera /1937/ „Variace na téma de Django Reinhardta.“

Z renesančního a barokového údobí byla hrána díla starých mistrů jako: a) Domenico Scarlatti /1685-1757/ „Dvě sonáty“; b) Johann Sebastian Bach /1885-

1750/ „Suita v g - minor“; c) Fernando Sor /1778-1839/ „Grand Solo op. 14“; d) Augustin Barrios /1885-1944/ „Tři skladby“.

Jak je vidno, renesanční, barokové i soudobé klasické hudební skladby pro kytaru Martina Mastíka, hluboce obohacují a dávají vynikající příležitost k plnému uplatnění přirozeného nadání a talentům tohoto mladého československého umělce, který si tak zajišťuje přední místo na současném i budoucím mezinárodním hudebním interpretačním poli. Posluchači - zvláště studenti hudby - byli velmi nadšeni jeho koncertním repertoárem, který sklídlil záslužné ovace v uznání svého talentu.

Martin Mastík započal svá hudební studia už ve svých 13 letech a pak později absolvoval „s vyznamenáním“ Pražskou a Teplickou hudební konservatoř, kde byl studentem profesorů Karla Raymana, Jiřího Jirmala a Štěpána Raka.

Koncertně vystupoval jak v Československu tak i ve státech východní Evropy, a pravidelně účinkoval jak v čs. rozhlasu, tak v televizních programech. V r. 1981 mu bylo uděleno studijní stipendium Mme. Evy Kramerové na postgraduální studium u prof. John Duarte v Londýně. Promoval v odvětví

loutnové hudby na Early Music Centre v Londýně, kde studoval u profesorů Anthony Rooley-ho a Chris Wilsona.

Martin Mastík se nedávno vrátil z koncertního zájezdu v Anglii, ve Skotsku, Walesu, v Itálii a ve Švýcarsku, kde se účastnil hudebních festivalů a koncertoval pro kytarové hudební společnosti.

Koncertní angažmá po Severní Americe jej zavedlo do hudebních středisk New York, Philadelphie, Richmond, San Francisco a Los Angeles. Místní tisk nešetřil pochvalnou kritikou:

a) „New York Times“ napsal - Mr. Mastik je talentovaný umělec s vynikajícím musikálním instinktem.

b) „Richmond Newsleader“ ho pochválil - pro významnou kvalifikaci jako klasického kytaristu. Mastík byl velmi jistý v přednesu skladeb z renesančního údobí a ve dvou soudobých komposicích svého vrstevníka Štěpána Raka.

c) „Birmingham Post“ /Anglie/ o něm napsal - Mastík upoutal své posluchače svým přednesem a zřejmě neobyčejně velkým talentem.

Martin Mastík rozšiřuje tak v cizině svým hudebním nadáním a talentem, dobré jméno národa na poli kulturním když virtuózně reprezentuje současnou generaci našich hudebních umělců. Jižní Kalifornie přijímá s radostí dalšího čs. umělce, který zakotvil se svou rodinou ve West Covina, CA. a všichni mu přejeme mnoho dalších světových úspěchů v jeho umělecké dráze.

Martin V. Zubatý

O vzniku organizace AMNESTY INTERNATIONAL

Mnozí z nás ví o činnosti této organizace, jejímž cílem je osvobození lidí, kteří jsou z různých důvodů nespravedlivě odsouzeni, především ale z důvodů politických. Zde si můžete přečíst, jak organizace vznikla. Ti, kteří jí vytýkali, že se zpočátku zajímala většinou jen o politické vězně pravicových režimů, nyní snad teprve pochopí, proč tomu tak bylo. - Dnes se však vedení AI zajímá stejně živě o politické země komunistických režimů i pravicových.

Jednoho dne v listopadu 1960 četl londýnský advokát Peter Benenson v podzemní dráze ranní noviny. Zpráva stranou všech tučných titulků, upoutala celou jeho pozornost. V jedné restauraci v Lisabonu, říkala noticka, se vyjádřili dva studenti kriticky o vládě ministerského předsedy Salazara. Někdo to slyšel a udal to. Studenti byli zatčeni a odsouzeni k dlouholetému žaláři. - Od onoho rána v listopadu 1960 musel Benenson stále myslet na osud obou studentů. Stále se zabýval jednou myšlenkou: kampaní, rozšířenou po celém světě, v prospěch všech lidí, kteří jsou nespravedlivě vězněni, ba i pronásledováni a týráni, a to v zemích, které nedbají článků 18 a 19 Všeobecné deklarace lidských práv, které mluví o právu každého člověka na svobodu mínění a svědomí.

Peter Benenson přestoupil ke katolické víře a začal 28. května 1961 svoji kampaň v britském časopise „Observer“ článkem s

nadpisem „Zapomenutí zajatci“, v kterém výslovně také připomíná osud pražského arcibiskupa Berana: tento byl jeden z prvních, o které se Amnesty International zasadila.

Po tom co neměla mise britské sekce jmenované organizace v únoru 1962 v Praze žádný úspěch, startovala o rok později masivní kampaň v prospěch kardinála Berana, který byl v říjnu 1963 společně s čtyřmi biskupy propuštěn, ale nesměl vykonávat svůj úřad. - Za pomoc, které se mu dostalo skrze Amnesty International, poděkoval se arcibiskup Beran v dopise z listopadu 1963 následujícími slovy: „Modlím se za všechny, kteří podporují AI.“

Po svém jmenování kardinálem v lednu 1965 byl arcibiskup Beran konečně propuštěn na svobodu a dostal povolení k vycestování. Na znamení své osobní vděčnosti a ocenění práce AI, rozsvítil během slavnostní ceremonie v Londýně svíčku „Amnesty“ jako symbol vzpomínky na politické vězně na celém světě.

Rakouská sekce jmenované organizace byla založena v r. 1970. Toto sdružení je nadstranícké a nezávislé a pracuje ve prospěch nespravedlivě uvězněných lidí, aby se dosáhlo jejich propuštění. K činnosti Amnesty International patří omezení a zabránění týrání, metodicky užívaného v mnohých zemích a nelidských podmínek ve vazbě, dále zasazování se proti trestu smrti.

Ačkoliv uplynulo téměř 25 let od onoho dne, kdy Peter Benenson uskutečnil svoji myšlenku, je AI více třeba než kdy jindy. Pro brutalitu, rozšířenou po celém světě, útisk a pronásledování je mnoho lidí odkázáno na pomoc této organizace.

Práce je namáhavá, zdlouhavá a někdy i zklame. Ale každý jednotlivec, který je mučen pro své náboženské přesvědčení, je držen ve vazbě, nebo jeho zdraví či život je ohrožen, zasluhuje každou sebevětší námahu a úsilí. - Mnohým bylo již pomoci, ale ještě více jich čeká na pomoc skrze Amnesty International. K tomu je třeba mnoho práce a finanční podpory, aby mohl být uskutečněn cíl této pomocné organizace.

/Londýn. listy/

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in. Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří; hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnice; soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost -- a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700
Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

599-4372 ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Komentáře o Pecháčkově knize Masaryk-Beneš-Hrad

V rozhovoru s dr. Pecháčkem o jeho knize Masaryk-Beneš-Hrad padla samozřejmě otázka, jaký má kniha ohlas u kritiků a u čtenářů. Odpovědí byl objemný svazek dopisů, výstřížků z tisku a z přepisů rozhlasových relací. Je to překvapivá žeň nejen pokud jde o rozsah, ale i o obsah. Je to četba na celé hodiny. Tak aspoň obvyklá otázka: „Kterého posudku si nejvíce ceníš?“ A zde autorova odpověď:

„Jistě si představíš, že každý autor je zvědav na ohlas čtenářů, a proto je mu vzácný každý dopis. A přece jednoho si vážím obzvláště. Je to dopis dr. Karla Steinbacha, známého newyorského lékaře. Jednak proto, že jeho dopis přišel jako první ze všech, a za druhé, že přišel právě od dr. Steinbacha, pamětníka první republiky, intimního přítele Jana Masaryka, Karla Čapka, Peroutky a vůbec přechetných politických, novinářských a literárních špiček tehdejší doby. Proto byl pro mne jeho názor na knihu zvláště cenný. Tady je text dopisu:“

25.12.1984

„Drahý můj příteli!

O svátcích vánočních jsem si přečetl Tvoji knihu a upřímně říkám zaujala mne hned od první stránky a nemohl jsem se od ní odtrhnout. Na mysl mi přišlo - jak K. Čapek, když si přečetl první sešit „Budování“, líčící rozpad Rakouska, telefonoval Peroutkovi, že je tak napínavé, aby mu řekl, jak to dopadlo, že nemůže čekat trpělivě až přijde druhý sešit.

Kniha - a to říkám, i kdyby nás nepojilo milé přátelství, je

svojí zajímavostí a upřímnou objektivností nedocenitelná - poněvadž nám dovoluje nahlédnouti do zákulisí, které nebylo dosud známo - a dokumentárně osvětleno. Líčí nám T.G.M. a Beneše z jiného aspektu, aniž by to mohlo ublížit na úctě a obdivu. Jak mu leželo na srdci, aby stát byly veden nejen zákony, ale také morálně stí lidí, kteří byli v popředí a ti „nepěkní“, aby byli odstraněni - a s jakou přímo tvrdostí uměl tento „tatíček“ za tím jít. Zaujalo mě, jak na druhé straně se snažil usmířit se s těmi, o nichž věděl, že jejich nepřátelství k němu není jen osobní, nýbrž nesouhlas.

Bezpočetně je knih a pojednání o T.G.M. a Benešovi. Tvoje kniha se zařadila svojí objektivností a poctivým uváděním pramenů /což není v Budování/ mezi nejcennější. Uvidíš!

Dovedu si představit, kolik času, práce, přemýšlení a studia jsi knize věnoval a také se radoval, že právě Tobě Papánek dal nahlédnouti do dokumentů, jichž jsi k svým úvahám použil. Připojení Dykova dopisu byl nápad přímo velkolepý.

Přeji Ti a těm všem kolem Tebe šťastný nový rok a šťastné ty další roky - ve Vašich životech.

Tvůj Karel.”

Na dotazy čtenářů, kde je možno Pecháčkovu knihu objednat:

a/ buď v Českém slově v Mnichově, anebo:

b/ přímo u autora. Adresa: Jaroslav Pecháček, 84-09 60th Road, Elmhurst, N.Y. 11373.

Cena: \$7, plus \$1 na poštovní výlohy.

V.H.

V dubnu vykoná Otec biskup Škarvada pastorační cestu u krajanů a exulantů v západní Kanadě a v Kalifornii

Po velikonocích navštíví náš exilní Otec biskup dr. Jaroslav Škarvada západní Kanadu na první pastorační cestě v nově zřízené duchovní správě v této části Kanady. Dr. Škarvada má přiletět do Toronta 6. dubna. Bude v Hamiltonu, v Torontu a Chathamu. Ve středu 9. dubna přijede do Winnipegu. Následujícího dne bude v Cavalier v Severní Dakotě u msgr. Petra Lekavého na kněžské schůzce kněží z Kanady a USA. Sejde se asi 12 kněží činných v Kanadě, v Dakotě, v Nebrasce a Minnesotě. Vráť se pak opět do Winnipegu, kde promluví k české osadě při kostele Panny Marie Fatimské ve Winnipegu. V pondělí odletí do Edmontonu.

Duchovním správcem západní Kanady je nyní Otec Vladimír Řechka, františkán z Prahy, který přišel do Kanady v r. 1984. Před Otcem Řechkou objížděl západní Kanadu Otec Josef Šach z Hamiltonu. Každého roku dvakrát navštívil Edmonton, Calgary a Vancouver. Někdy byl zastoupen ve své práci P. Jirím Svobodou z Winnipegu. Otec Řechka nyní přejal péči o všechna tři místa - Calgary, Edmonton, Vancouver, resp. Victoria. Ve Vancouveru pomáhá též Otec Svát' a Rus z

Kelowny B.C.

Z Edmontonu bude Otec biskup Škarvada pokračovat do Edmontonu a Calgary k jednodenní zastávce a návštěvě českých skupin. V Calgary se Češi scházejí k duchovním schůzkám každý týden i když nemají možnost pravidelných bohoslužeb.

Ve Vancouveru má Otec Škarvada vést duchovní cvičení v exercičním domu benediktinského kláštera v Mission, kde je očekáván aktivní duchovní skupinou. Je v plánu, že se sejde s představiteli celé české emigrace ve Vancouveru a B.C. Jeho misije by měla skončit 20. dubna. Pak bude pokračovat ještě do Los Angeles k návštěvě české osady pod správou Otce Jaroslava Popelky se zastávkou v Seattle, kam byl též pozván. Doufáme, že tato namáhavá cesta našeho ordináře pro celý český exil bude v Kanadě vyvážená duchovními plody, úspěchy a radostmi z této cesty.

Proto už nyní upozorňujeme v H.N. všechny krajany a exulanty z míst, která Otec biskup navštíví, aby se společně domluvili, že se tam rozjedou, aby zvláště i ti nejnovější exulanti se s ním mohli setkat a slyšet jeho promluvy.

Informace o podrobnostech rádi dají: Otec Vladimír Řechka OFM, /St. Francis Friary, 243 - 24th Avenue N.W., Calgary, Alberta T2M 1X2/ nebo P. Jirí M. Svoboda, /187 Magnus Avenue, Winnipeg, Manitoba R2W 2B3/ nebo P. Josef Šach, /464 Plains Road West, Burlington, Ontario I7T 1H2/.

SDRUŽENÝ VÝBOR ČS.-AMERICKÝCH
ORGANIZACÍ VE WASHINGTONĚ
REPRESENTUJÍCÍ SOKOL WASHINGTON,
D.C.

ČS. NÁRODNÍ RADU AMERICKOU,
SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ (SVU)
A RADU SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

Vás srdečně zve na
Vzpomínkovou oslavu 136.
narozenin

presidenta - osvoboditele
TOMÁŠE G. MASARYKA
v neděli 9. března 1986, 2:30 odpoledne v „Post Hall“, Mount Vernon College, 2100 Foxhall Road, N.W., Washington, D.C.
Program:

1. Hymny - zpívá Kathleen Ennis, soprán
2. Uvítací projev - Jaroslav Kašpar-Pátý
3. Sonata v F-Dur K 332 od Mozarta, zahráje 11-letá pianistka Anne Marie Hildebrandt
4.

Masaryk o sebe - přečte Jan Kočvara

5. Nekamenujte proroky a Kdo v zlaté sruny zahrát zná - od B. Smetany - zazpívá K. Ennis, sólistka Sokolské opery

6. T.G.Masaryk, Vzpomínky a úvahy - dr. Karel Steinbach
7. Kytice národních písní - zpívá K. Ennis, soprán; u klavíru - Lída Brodenová

Dobrovolné příspěvky vítány
Volné parkování na pozemku Mount Vernon College.
Vjezd z W Street, N.W.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Celé krajanské veřejnosti v zármutku oznamujeme, že z našeho středu odešla obětavá národní pracovnice, uvědomělá vlastenka, sestra

LUDMILA KOSOVÁ

dlouholetá tajemnice
odbočky ČSNRA Dr. Milady Horákové

Zemřela ve čtvrtek 27. února 1986. Rozloučení bylo v úterý 4. března 1986 v obřadní síni Chrástkova pohřebního ústavu.

Čest její památce!

Za odbočky ČSNRA Dr. Milada Horáková
Západní předměstí

Bláža Čiháková Vlasta Vrázová
tajemnice předsedkyně

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem našim známým, kteří jej poznali za jeho nedávné návštěvy v USA, kdy k naší velké radosti mezi námi dlel i se svou manželkou a naší drahou maminkou po tři měsíce až do letošního 19. ledna, v zármutku oznamujeme, že nám po necelých šesti týdnech po návratu do své rodné vlasti náhle zemřel náš milovaný otec a dědeček, pan

JAROSLAV ŠEBEK

býv. mistr truhlářský v důchodu.

Narodil se 22. června r. 1920 v Neumětelích u Prahy a zemřel náhle po krátkém pobytu v nemocnici v úterý 25. února 1986 v Ústí nad Labem.

Pohřeb žehem měl v úterý 4. března 1986 v ústeckém krematoriu a jeho popel byl uložen v rodinné hrobce v Mojžířově u Ústí n/L.

Naše pravidelné české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, II. (2414 S. 61st Ave.) budou za něho obětovány v sobotu 22. března 1986 v 6:15 hod. večer.

Děkujeme všem, kdo si na něho s námi vzpomenou.

Jaroslav Scitert

Kdo miluje květiny a stromy,
miluje ptáky,
kdo miluje ptáky,
miluje i jejich nebe,
a kdo miluje nebe.

Jarmila ŠEBKOVÁ, manželka v Československu
Jaroslava KARBULKOVÁ s manželem Járou, dcera
v Romeoville, Ill. USA

Dagmar JIRKOVSKÁ s manželem Janem, dcera
v Československu

David a Danuška KARBULKOVÍ,
Honzík a Jára JIRKOVSKÝCH, vnoučata.

T.B.Hlubuček:

**Vzpomínky
na české divadlo
„Hrabě Monte Cristo“**

Ochotnické družstvo založené v Cedar Rapids, Iowa, roku 1901 - (tedy před osmdesáti pěti lety) - bylo známé i tím, že se odvážilo pořádat i nákladné hry s velkým počtem účinkujících. V jedné sezoně byla vybrána odvážná historická hra „Hrabě Monte Cristo“, která si vyžádala značnou výpravu jeviště, kde musela být i lodní paluba, kulisa rozbořeného moře. Hlavní role hraběte byla svěřena osvědčenému ochotníku Frant. Jekerlovi, který do ní vložil celý svůj talent. Hra o třech jednáních končí dramatickou scénou na palubě lodi, z které má být hrabě Monte Cristo, zachráněný z vězení a zašitý do pytle, vyhozen do moře. Dle děje se pod vodou z pytle vyprostí a doplave ke břehu.

Návštěva hry dle záznamu byla rekordní a děj sledován s napětím. - Bylo rušeno nejen na jevišti, ale také pod jevištěm, kde musely být vykonány záchranné práce, až hrabě bude z paluby vyhozen propadlístěm v podlaze jeviště. Dva statní ochotníci z nich jeden byl od daný Sokol - Frank Štefl - stáli po obou stranách žíněnky, na kterou hrabě měl dopadnout. Ale nějakým nedopatřením se „zachránci“ rozhodli žíněnku poněkud přemístit. To byla osudná chyba, protože mezitím nahoře na jevišti pytel s nešťastným hrabětem byl vyhozen z paluby a dopadl na tvrdou podlahu, při čemž si ulevil slovy - „Cožpak mě, chlapi chcete zabít...? Obecensťvo ovšem nemělo o této epizodě ani zdání, ale Jekerle na to nikdy nezapomněl.

Příště se pokusím oživit ještě další epizodu, která se odehrála na scéně českého divadla v Cedar Rapidsích. Bylo to sociální drama „Rozvod“, ve kterém hlavní role byly svěřeny Štěpánce Mášové a Janu Cimburkovi. Tehdy se nám z vážného drama stala bezmála fraška.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ŽIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 16. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Jak sehnat prostředky na stavbu.

Stověžatá Praha není stokomínová Ostrava. Jak prostředí, tak i pastorační podmínky jsou odlišné. Dr. Trochta si brzy uvědomil, že v racionalistické Praze není tak lehké získat si důvěru indiferentní inteligence. I pražané jsou schopni se obětovat, ale musí to napřed uznat za dobré, musí být o tom logicky přesvědčeni. V bezprostřední, srdečné a poněkud jednoduché Ostravě to bylo lehčí.

Je zajímavé a poučné, jak si Dr. Trochta v oněch těžkých začátcích v Praze počínal. Pozemek pro stavbu zde byl, ale prostředky na stavění ne. Na stavbě kostela v Kobylisích mělo tehdy zájem asi 30 osob. Místní členové Díla bl. Anežky, pan Ženíšek a tři, čtyři sedláci, paní Nejedlá, majitelka restaurace na Vlachovce, a několik zbožných rodin co tam bydlelo, scházeli se asi jednou měsíčně. Popilo se, pohovořilo a každý dal 5-10 Kč na stavbu kostela. Tak by se ovšem nezačalo stavět ani za 100 let. Bylo třeba najít něco účinnějšího.

Dr. Trochtovi a panu kardinálovi Kašparovi záleželo pak také na tom, aby stavba kostela byla spojena se stavbou ústavu, bez kterého salesiánské dílo nemohlo existovat. I v tomto ohledu bylo nutno přizpůsobit pracovní metodu, aby se získaly co nejdříve potřebné finanční prostředky a firma Nekvasil a spol. mohla začít se stavbou.

Jak na to? Především bylo spravedlivé, aby lidé, kteří měli na stavbě kostela ten největší zájem, považovali i nadále iniciativu stavby za své ideální vlastnictví. Dr. Trochta nejen pokračoval v jejich každoměsíčních besedách, ale zval na ně i lidi z okolí. Aby dosáhl co největší účasti, dal těmto shromážděním i vyšší úroveň. Zval věhlasné zpěváky, spisovatele a jiné důležité osobnosti. Sám pak přednášel a uvědomoval o nutnosti práce pro mládež, kterou má nový kostel umožnit a trvale zajistit v novém ústavě, který je současně se stavbou kostela projektován. Tím vším vlastně vzbuzoval také zájem v Kobylisích, dosud opuštěné periférii, o kulturní činnost v širším slova smyslu vůbec a položil k ní základy.

Zároveň ale bylo nutno seznámit s problémy mládeže a jejich řešením, které přinášelo dílo sv. Jana Boska, širší pražskou veřejnost. Ze salesiánského díla v Kobylisích chtěl Dr. Trochta učinit záležitost celé Prahy. Nebydlel proto v Kobylisích, ale na Novém Městě, v Černé ulici, u sester Dominikánek, kde jim v útulku Milostného Pražského Jezulátka sloužil mši svatou. Ve vedlejší domě zařídil si pak kancelář; dvě místnosti s předsíní a telefon.

Zde začal pracovat na jaře 1935, když se natrvalo přesídlil do Prahy. Především zorganizoval střetnutí Salesiánských spolupracovníků z celé Prahy a z okolí. Najal si k tomu pro měsíční pobožnosti, kázání a pozhňání, kostel sv. Voršily u Národního divadla. Seznamoval se tak s lidmi, konal návštěvy vlivným osobnostem, na které byl upozorněn, a s pomocí dobrých duší připravoval propagační materiál; tak na příklad, «cihly» na «kobylišký domov mládeže». Byly to svazečky graficky velmi pěkně upravených lístků po 100 kusech, jeden za korunu. Konal také přednášky se světelnými obrazy ve studentských katolických kroužcích, v Mariánských družinách, ve Spolku katolických tovaryšů, atd.

Současně se snažil zainteresovat i církevní kruhy a získat jejich přízeň a podporu. Informoval velmi často osobně pana kardinála Kašpara o všem svém podnikání a prosil jej o radu a pomoc. Důležité byly také časté, a časem i přátelské, styky Dr. Trochty s politickými činiteli na pražské radnici. Kromě Dr. Zenkla všichni byli jeho přáteli a vycházeli mu vstříc; a to zvláště, když přikupoval ku stavbě další pozemky a bylo nutno měnit i regulační plány.

Touto rozsáhlou činností, vedenou s inteligencí a taktem, podařilo se Dr. Trochtovi v poměrně krátkém čase vzbudit i v Praze zájem o sv. Jana Boska a dílo pro mládež, které založil. Tím byly také otevřeny možnosti pro první pomoc stavbě ústavu a kostela v Kobylisích.

»Vdoviny haléře« byly ty nejdůležitější.

Na jaře 1935 začaly se kopat základy. Stavbou ústavu v Praze byla pověřena opět firma Nekvasil, která postavila ostravský ústav a stavěla zároveň kostel sv. Josefa. Pro Dr. Trochta to znamenalo shánět prostředky pro obě stavby. Je sice pravda, že se zde jednalo o Salesiánskou společnost, která globálně ručila za provedení těchto náročných plánů, ale všechna organizační a propagační práce spočívala na Dr. Trochtovi.

Jak už řečeno, chtěl Dr. Trochta obeznámit co nejširší počet lidí s dílem sv. Dona Boska. V Praze bylo třeba vzbudit zájem u inteligence a vyšších vrstev. Lidé vlivní, mocní tohoto světa, bohatí továrníci a obchodníci, politikové a ti, kteří byli právě u moci, měli vzít na vědomí, že se zde koná dobro v nejširším rozsahu, že se jedná o dílo určené mládeži, že se buduje podnik sociálně nutný.

Po celoroční práci zdálo se vhodné vystoupit i nějak oficiálně. Na velikonoce 1936 zorganizoval Dr. Trochta na Slovanském ostrově manifestaci mládeže. Sál byl přeplněn. Byly pozvány všechny důležité osobnosti. Byl přítomen pan kardinál, zástupce nuncia, páni kanovníci, katolické spolky, atd. Vedení manifestace bylo svěřeno SKM (Sdružení katolické mládeže). Dr. Trochta na začátku všechny uvítal, poděkoval za organizaci a zmínil se o salesiánském díle ve prospěch mládeže. Následovaly zpěvy, krojové výstupy, referát jednoho univ. profesora, atd. Na židli našel každý účastník informační materiál se složenkou. Podobné manifestace byly uspořádány ještě na Žofíně, u Voršilek atd.

To vše byla ale Praha katolická. Bylo třeba seznámit s dílem sv. Dona Boska i pražskou smetanou, která byla od Boha a církve vzdálená. S pomocí paní doktorky Birnbaurové vytvořil Dr. Trochta komitét asi šedesáti významných dam pražské vysoké společnosti. Byly to většinou známé umělkyně, profesorky, nebo ženy významných osobností, jako na příklad, paní Malypetrová, manželka předsedy vlády, paní Baxová, manželka pražského primátora, atd. Tyto vznešené dámy uspořádaly ve Smetanově síni dobročinný koncert ve prospěch pražské chudé a opuštěné mládeže.

Koncert měl vysokou uměleckou úroveň. Na pořadu bylo Dvořákovo »Oratorium svatě Ludmily«. Na varhany hrál Wiederman, zpívala Tauberová, Otava, Haken, atd. Rozprodaly se drahé vstupenky. Vše bylo obsazeno do posledního místa. Byly připraveny vkusné, umělecky vyzdobené programy s vysvětlením, co je to dílo sv. Dona Boska. Z propagačního hlediska to mělo velký úspěch. Tato pražská společnost, ne zrovna věřící, nebyla nepřátelská. Sociálně prospěšné práci přála, nebo aspoň jí nepřekážela.

Peněžní výtěžek ale nebyl valný. Ne každý, kdo peníze má, má srdce taky. Obě dvě stavby, v Praze a v Ostravě, rychle pokračovaly; ale množily se i dluhy. Bylo třeba další, širší akce.

Dr. Trochta zakoupil čtyři stránky v katolickém týdeníku »Neděle«, kde napsal článek o salesiánském díle a přiložil složenku. Výsledek této akce byl uspokojivější. Milodary, většinou menší obnosy, které přicházely od chudých, věřících lidí, byly spojeny s modlitbou a obětí. V březnu 1936 vyžádal si Trochta od představených jednoho klerika jako sekretáře a za každý i sebemenší příspěvek odpovídal vděčným dopisem.

Dílo sv. Jana Boska pro záchranu mládeže v Čechách a na Moravě rostlo z mozolů chudých lidí, těch nejchudších. Vyrostlo z »vdoviných haléřů.«

(Pokračování přístě)

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R. PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

The Ethnic Roots of the Benedictines of Lisle

by Joseph Cada, Ph.D.

The monks of St. Procopius Abbey played a special role on Chicago's west side a hundred years ago. Illinois Benedictine College is just one outcome of this Benedictine heritage of community service.

When the Czech Benedictines arrived in Chicago, that city was already a leading center of Czech immigrant life in the United States. It served as a home to some ten thousand of these aliens from Bohemia and Moravia and housed more of their associations, churches and institutions than any other area in America. By 1885, the early Czech enclave had already occupied and abandoned two Chicago districts: namely, the pre-Civil War Squatters Town near Lincoln Park, and the Van Buren Street edge of the future Loop. Before the Great Fire it established its first stable community on DeKoven and Jefferson Streets and, after that conflagration, drifted into the Near West Side of Chicago. Here, in what popularly was called Pilsen, the Czechs, also known as Bohemians, accommodated the Benedictines.

Though Pilsen became the nucleus of Czech Benedictine pastoral and physical growth, its way of life did not alone contribute to the quality of the latter.

Pilsen was culturally a variegated urban area. Historically it contained a number of ethnic-American elements. Between 1860 and 1960 the Germans, Irish, Poles, Czechs, South Slavs, and Hispanics successively occupied it. When the Benedictines came, its Czechs were deeply disturbed by events transpiring in their first Chicago parish of St. Wenceslaus, founded in 1863. That congregation in the 1870s engaged in a lawsuit with the diocesan bishop over a property deed. The contest lasted from 1870 to 1876, generated much bad blood, produced repercussions in the second Czech church of St. John on the South Side, and stirred the St. Procopius parish community, whose administration fell to the Benedictines in 1885. Quite deplorably the crisis re-ignited smoldering confrontations between the Czech Catholics and unbelievers in the States. A majority of these had already been exposed to anti-clericalism and agnosticism in Bohemia's Revolution of 1848 and brought

its germs of spiritual dissent to America.

Save for rare exceptions, the spiritual character of most Bohemian and Moravian-American settlements was determined by the religious or ideological orientation of their pioneer settlers. The first epoch of Czech immigration to Chicago dated to 1850. It was actually a parcel of a sweeping German influx and absorbed the ideological persuasions of the same, especially its Free Thought.

The second Czech alien movement from 1870 to 1890 was more self-dependent and motivated by the desire of its participants to escape the economic and social effects of the Industrial Revolution introduced, particularly into Bohemia, by Jewish and German capital. It constituted a mass of impoverished and jobless guild masters, their journeymen, and those peasants who formerly supplemented a small farm income with the profits of domestic industry.

The prosperity which the World's Columbian Exposition of 1893 was allegedly to bring to Chicago was the incentive for the third and largest Czech-American migration. A great portion of it was Moravian and Catholic and agreed with the official description of the „New Immigration” in its avidity to find the proverbial „pot of gold” at the end of the American rainbow.

Those emigrants who took recourse to America quite often received a callous and even painful reception. They entered a country whose manner of life they understood with difficulty or whose language they seldom learned to speak with competence. Machine orientated America had little use for their manual skills, and they were forced to accept demeaning jobs. Migrating for the most part individually, rather than as members of a group, they lacked the advantage of collective bargaining or guidance by leaders acquainted with the American system of employment.

Like other urban settlements filled with aliens, Pilsen was a crowded industrial area. Factories, warehouses, grain elevators, lumberyards and tenement houses dominated it environmentally. Railroad switching yards hedged it on the North and West. The South Branch of the Chicago River

with its rows of docks for unloading lumber from Wisconsin or Michigan primeval woods lined it on the South, and the main stream of the River and more railroad tracks skirted its East.

Open space, sanitation, and clean air were not much in evidence in Pilsen. Its population lived in apartments of three or four white-washed rooms. Its laundry, Saturday tub bathing, cooking, eating and evening's recreation took place in the kitchen. Primitive toilet facilities were found under the front sidewalk or in the basement. On hot summer nights its inhabitants frequently slept in the breezy hallways of tenement houses or on front stoops or back porches.

Trying as the physical environment was, its improvement was in the end less difficult than the solution of the spiritual and social problems prevailing in the area. By 1885 Pilsen had matured into a full blown center of Czech America's radical social democracy, agnosticism, and Free Thought. Czech socialist central offices, printery, and propaganda center existed within the boundaries of St. Procopius parish. Chicago police, searching for the conspirators of the Haymarket Riot of 1886, found a Czech cache of weapons two blocks away from the church. Two Free Thought complexes of school rooms, fraternal halls, and auditoria and a Free Thought publishing house, whose daily in circulation since 1875 enjoyed a nationwide favor, were less than a mile to the east and west respectively from the monastery. This troublesome circumstance was to draw the attention of the Fathers for several decades to come. The manner by which to resist it was originally left to the earliest of the Benedictines, Fathers John Nepomucene Jeager, Wenceslaus Kocarnik, Procopius Neuzil, and Valentine Kohlbeck. Father Jeager's abilities were demonstrated in methods of institutional organization. Within two score of years after his arrival he directed the establishment of four Czech Chicago parishes and firmly settled the Benedictine Order in St. Procopius parish. He advised his sibling, Sister Mary Nepomucene, in launching the Czech order of teaching nuns, the Sisters of the Sacred Heart. He played an authoritative role in the transfer of the Abbey from Pilsen to the

farmlands of Lisle, Illinois, with the intent of securing for it a semblance of the rural isolation characteristic of medieval monasteries.

Few Czech Benedictine during their lifetime were to be associated with as many offices and functions as Father Procopius Neuzil. Education became the subject of expertise of this saintly man. He never ceased to emphasize the value of Christian enlightenment for young and old. He was a zealous promoter of the parish school and a devoted protagonist of secondary and higher education.

Father Valentine Kohlbeck served as the Order's champion in public relations. He edited and supervised its Benedictine press for many years. This function brought him into continuing contact with every sector of the Czech-American minority and introduced him to Chicagoland's political and social figures. His innate sense of the realistic and realizable and the practical application of the same to the needs and social enhancement of his Czech fellowmen were among the then current efforts to secure a favorable public recognition of the Bohemian and Moravian-American.

The most urgent Benedictine ministrations, of course, was reconversion, especially if short shrift was to be made of the boast, widely publicized by Free Thought, that „Catholicism among us will disappear within our own generation.” Those who elected to work on reconversion acquired a difficult mission and were to deal with an almost adamant situation in their quest. The Czech alien found the physical or material aspects of American Catholicism totally different from what he knew them to be in the Old World. Here no symbiotic relation between the Church and State existed. The Church derived no subsidies from the authorities but depended totally for its funding upon the good will and

contributions of the faithful.

The first proving ground of Benedictine strategy in handling the spiritually unhappy situation they faced was the application of its logistics to St. Procopius parish. The test was a twofold success; first, in insuring the stability of the parish and, second, in the institution within it of such instruments as would eventually develop it into a bastion of Czech Catholic strength in America's Midwest.

Of the parish institutions, the Benedictines ranked the school in importance with the church and in some cases even ahead of it. By experience they realized that reconversion would proceed more rapidly if the family had a close relationship with the school. The parochial school functioned as a bi-lingual workshop, teaching the parental tongue, traditions, religion, and more conduct in Czech and other school subjects in English.

In weighing the possibility of offering education beyond the elementary level, the Order, upon Father Neuzil's suggestion, decided to open an academy for adolescent boys in 1887. The notion found a warm degree of popular support, and the original intent of training young men for white collar jobs in the course of time gave way to progressively loftier ambitions. After being transferred from Pilsen to the Lisle countryside and becoming a boarding school, the academy became the foundation stone of St. Procopius College and eventually of the seminary. Timely opportunities, creative inspiration and a public receptive attitude raised the lowly Pilsen enterprise to what now is known as the Illinois Benedictine College.

The promotion of the press as an instrument of reconversion and education was realized in 1882 by the issue of the tri-weekly „Katolik” and in 1894 by the daily „Narod”. As their headlines declared, both papers were intended for the civic, religious, and cultural growth of their readers. Through the course of more than six decades they met the pledge in a variety of ways.

(Conclusion in next issue)

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Vsechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha český
i anglicky

VOICE OF THE NATION

ANNOUNCING A WRITERS' CONTEST SPONSORED BY SERRA INTERNATIONAL

Closes April 15, 1986

Articles on religious vocations Cash Awards

Serra International, an organization of Catholic laymen which supports and promotes vocations to priesthood and religious life, is sponsoring a writers' contest to provide recognition for U.S. and Canadian journalists who write articles on the subject of religious vocations. Following are the rules of the competition:

1. Articles or series submitted must have as their subject the topic of religious vocations to the priesthood, sisterhood, brotherhood, or diaconate. However, articles on a particular individual's vocation will not be eligible.
2. Articles or series submitted must have been published in an English-language newspaper or magazine between October 1, 1985 and March 31, 1986.

3. Attached to each entry must be a card indicating the author's name, publication name and date of publication. Authors may submit more than one entry.

4. Judges will select winners based on quality of writing, creativity, and originality. The opinion of the judges will be final.

5. Cash awards for first and second place will be awarded by Serra International - \$500 for first place, and \$250 for second place. These awards will be made by Serra International by July 1, 1986.

6. Entries should be submitted by midnight on April 15, 1986 to: Writers' Contest Serra International

22 W. Monroe St. - Suite 1601 Chicago, IL 60603

7. All entries will become the property of Serra International and will not be returned. Original photography or artwork should not be submitted. Only published materials will be considered eligible.

Announcement and Invitation to the Annual meeting of the Chicago District Alliance of Czech Catholics

The meeting of the District Alliance will be held Sunday, March 16, 1986 at the Czech-American Heritage Center „Velehrad” 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago.

Meeting will begin at 2:00 P.M. Our clergy, delegates and members of our Catholic Societies and all our people of good will are cordially invited to attend this meeting.

After the meeting refreshments will be served and slides will be presented (courtesy of Mr. Joseph Ryšavý).

Rev. Francis T. Pribyl
Chaplain
Joseph Kosarek
President
Mary Feipel
Corresponding Secretary
Františka Uhlířová
Recording Secretary

CLEVELAND'S NEWS

The Cleveland Federated Societies of the Czech Catholic Union is sponsoring a Luncheon Card Party on Tuesday March 11, 1986 at the Czech Catholic Union Building 5349 Dolloff Rd. Cleveland, OH 44127. Serving at 12 Noon. Proceeds are designated for various Charities that are supported by the Federated Societies, such as the Holy Family Cancer Home, Parma, Ohio, Benedictine High School, Cleveland, Ohio and Illinois Benedictine College, Lisle, Illinois.

For tickets call the Executive office ☎ 341-0444.

The Czech Catholic Union was founded in Cleveland, Ohio in 1879.

tion throughout the United States, Scandinavia, Europe, England, and Japan.

Folk Fest begins at 7 p.m., with a folk dance demonstration by local ethnic dance groups, and concludes at 11 p.m. with a traditional Scandinavian candlelight dance. Refreshments will be available. Tickets are \$5.00 per person or \$10.00 per family. The ticket price includes admission into the Folk Fest and the dance instruction. Proceeds from Folk Fest support the services of the Guardian Angel Home. The Home is located at Plainfield Rd. and Theodore St. (Rtes. 30 and 7) in Joliet. For more information, call (815) 729-0930.

Contact person: William Badzmierowski, Guardian Angel Home, 1550 Plainfield Rd. Joliet, IL 60435., ☎ (815) 729-0930.

CLEVELAND DISTRICT ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS

Annual Benefit Card Party

SUNDAY MARCH 23, 1986

Our Lady of Lourdes School Hall

3398 E 55th Street

1:00 P.M. Tickets at Door
or Anna Cisar ☎ (216) 883-4760

ALL PROCEEDS TO
NEPOMUCENUM & CZECH BENEDICTINES

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

IMPORTANCE OF AID TO ANGOLA

From 1483 to 1975, Angola was a Portuguese colony. When Portuguese troops withdrew in November 1975, civil war raged between the Communists and anti-communists.

The Communists were aided by the Soviet Union, which sent arms and many thousands of Cuban troops. The U.S. Congress, on the other hand, passed a law prohibiting aid to the anti-communists.

By February 1976 the Communists had gained control, but the anti-communists are still fighting today for the country's freedom and control about one-third of the nation.

The anti-communists are known as UNITA (National Union for the Total Independence of Angola) and are led by Dr. Jonas Savimbi. UNITA has the loyalty of the people and would win any free election.

Savimbi and UNITA have also been winning significant battles. The threat to the Communists became so great that recently the Soviets pumped in \$2 billion worth of planes, tanks and weapons, and launched a large-scale attack against UNITA. It failed; the Communist forces suffered heavy losses in equipment and men.

But the Soviet's won't let this threat to their global strategy exist forever. The Red plan calls for a belt of Soviet client states across Africa, from Angola on the west to Mozambique on the east. This

then will permit a pincer movement south into South Africa.

Successful culmination of this plan will place all the minerals of Southern Africa in Soviet hands and place us directly under a threat of Soviet blackmail. For the fact is: Our industrial economy cannot exist without the minerals from Southern Africa.

The South Africans have long been aware of the Soviet strategy which threatens them. In an address on October 1st, President Botha said:

"More Russians and more Russian weaponry are being employed to destroy the resistance of the Angolan people, just like in Afghanistan. And if they succeed there, their next target will be Botswana, and when they succeed there, their next target will be the Republic of South Africa."

Our narrow-minded, short-sighted policies in helping to destabilize South Africa, if not discontinued and reversed, may well spell the beginning of the end of the American Republic.

Likewise, our narrow-minded, short-sighted policies with respect to Angola are contributing to the problem. While Congress has repealed the Clark Amendment which prohibited aid to the anti-communists, the State Department is opposing aid to UNITA.

It would appear the pro-communist career servants, who were responsible for so many Communist foreign policy victories, are still imbedded in State.

Whatever happened to the "Reagan Doctrine" which called for a commitment "to help Freedom Fighters and push back the frontiers of communist domination"?

As always, it will be up to us — to We, the People — to override the procommunists in the State Department, Congress and the media. Write the President and your congressman; urge them to provide immediate aid to the Freedom Fighters of Angola — for they fight on our behalf.

FOLK FEST in Joliet

A rich blend of ethnic dances, games and magic await those who come to Folk Fest on Friday, March 14. This second annual evening of family fun is sponsored by the Guardian Angel Home in Joliet. It brings together those who like to dance and those who like to watch. The host for the evening is Jane Farwell, founder of Folklore village Farm in Dodgeville, Wisconsin, and internationally known folk arts and folk dance specialist. Ms. Farwell has founded folk dance camps and has provided folk dance instruc-

— PROMER —

VALAŠSKÉ PAPUČE

dukud zásoba
postači

Velikosti 6—12

Nizké ceny!

● MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233